

له بلاو کراوه کانی مائپه ږي بهه شت

ته فسیری قورئان به تيگه یشتنی پیشینان (سووره تی فاتیحه)

ثاماده کردنی

م. عوبید موجه ممد نه مین

پیش نویزو ووتار خوینی مزگه وتی (جُمُعُ الفَلاحِ) له چه مچه مال

مائپه ږي بهه شت

ba8.org

مائپه ږنکی نیسلا می زانستی په روه رده یی یه و له پیناو بلاو کړدنه وهی نه و نیسلا میده که سه له فی
صالح - پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لانی (رضي الله عنهم) له سهری بوون -
وه سهر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتتە بۇلۇ دەكەتەۋە كە دەپنە ھۇي:

۱. شارەزاكردنى موسۇلمانان و پەرۋەردەكردنيان لەسەر رىگا راستەكەي ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەپى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەي ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تېگەشتنى پېشىن و پېشەۋايانى ئوممەت.

۲. پاك كەردنەۋەي بېروباۋەر و رەۋشتى موسۇلمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پاللاۋتن و تەصفىيەكردنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وريا كەردنەۋەي موسۇلمانان لە شوپنەۋارى خراپى رېۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كەردنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەي ئىسلام و نەھىشتن و كەمكەردنەۋەي دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجان:

ئاشناكردنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكردنى تاك و كۆيەتى بۇ تېگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئانى پېرۇز و سوننەتى صەحيح و ئاشكراكردنى ئەو شتانەي كە نامۇن بە ئىسلام و خراۋنەتە نېۋيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەي دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بېروباۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەي كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بىكەيت ، وتەۋفيقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇفتارىكى جوان وچاك بەو شىۋەيەيى كەخۇت لېي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

بسم اللہ الرحمن الرحیم

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ.

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ [سورة آل عمران: ۱۰۲] .

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ [سورة النساء: ۱] .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [سورة الأحزاب: ۷۰-۷۱] .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

بی گومان شاره‌زابوون له قورئانی پیروژ، که فره‌مایشتی خوی
په‌روه‌دگار، هه‌روه‌ها زانینی واتاو ته‌فسیره‌که‌ی، به شیوه‌یه‌کی
راست و دروست، واجبیکه له‌سه‌ر شانی هه‌موو ئاده‌میزادیکی باوه‌پدار،
به‌لام هه‌ر که‌سه‌و به‌پیی تواناو مه‌جالی خوی.

له‌به‌ر ئه‌وه ئیمه‌ش به‌پیو‌یستمان زانی، که به یارمه‌تی خوی
په‌روه‌دگار، به‌پیی توانا له‌خزمه‌تی فره‌مایشته جوانه‌کانیدا بینو
شاره‌زایی په‌یدا بکه‌ین له‌باره‌یه‌وه، به ئومیدو هیوای ئه‌وه‌ی، که خوی
گه‌وره، به قورئانه‌که‌ی دله‌کانمان پووناک بکاته‌وه.

بی گومان شاره‌زا بوون له ته‌فسیری قورئانی پیروژ، یه‌کیکه له نازو
نیعمه‌ت و فه‌زله زۆر گه‌وره‌کانی خوی گه‌وره‌و میهره‌بان، به‌سه‌ر به‌نده
باوه‌پداره‌کانیه‌وه.

زانایان (په‌حمه‌تی خویان لی‌بی‌ت) ده‌گیرنه‌وه، که: (تَفَكَّرْ أَحَدُ السَّلَفِ
مَرَّةً فِي مَثَلٍ مِنْ أَمْثَالِ الْقُرْآنِ فَلَمْ يَتَبَيَّنْ لَهُ مَعْنَاهُ فَجَعَلَ يَكِي، فَسُئِلَ مَا يُكِيكَ
؟ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا

يَعْلَمُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ ^(۱) وَأَنَا لَمْ أَعْقِلِ الْمَثَلَ، فَلَسْتُ بِعَالِمٍ، فَأَبْكِي عَلَى
ضِيَاعِ الْعِلْمِ مِنِّي ^(۲).

واته: جاريکیان یه‌کیک له زانایانی سه‌له‌ف (په‌حمه‌تی خوای لیبت) بیری له نمونه‌یه‌ک له نمونه‌کانی قورئانی پیروژ کرده‌وه، به‌لام به‌ته‌واوی بۆ پروون نه‌بووه‌وه و به‌باشی لیی تیغه‌گه‌یشت، ده‌ستی کرد به گریان، پیی ووترا: ئەوه بۆچی ده‌گریت؟

فه‌رمووی: خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ئەم نمونه‌نه له قورئانی پیروژدا ده‌هینینه‌وه بۆ خه‌لکی، به‌لام هیچ که‌سیک لیی تیئاگات، ته‌نها که‌سانی زانا نه‌بیئت.

منیش له‌م نمونه‌یه‌ی قورئان تیغه‌گه‌یشتم، که‌واته من زانا نیم، له‌به‌ر ئەوه‌ش ده‌گریم، چونکه من عیلم و زانیارییه‌کی زۆرم له ده‌ست چووه.

(۱) سُورَةُ (الْعَنْكَبُوت) الْآيَةُ: (٤٣).

(۲) (ظَاهِرَةُ ضَعْفِ الْإِيمَانِ) (٢٦/١) (مَوْسُوْعَةُ فِقْهِ الْإِسْلَامِ) (٩٢/٣) (مَعَالِمُ تَرْبِيَّةٍ) (٤١/١).

خۆزگایە ئێمە ی ئیمان لاوازیش نیو ئەوەندە هەولمان بدایە و خەمی ئەوەمان بواوە، کە لە قورئانە پێرۆزەکە ی خوای پەروەردگار شارەزا ببوینایە و لێی تیبگەشتینایە.

جا هەر کەسێک خوای پەروەردگار فەزلی بەسەریدا پڕاندو شارەزای کرد لە تەفسیری قورئانی پێرۆز، ئەوە پێویستە لەسەری، کە سوپاسی پەروەردگاری بکات، لەسەر بەخشینی ئەم نازو نەعمەتە گەورەیه.

خوێنەری بەرپۆز، ئەم پەرتووکی بچووکی، کە لە بەردەستی ئێوە ی خوێنەری بەرپۆزداوە، بریتییه لە تەفسیری سوورەتی پێرۆزی فاتیحە.

گەر خوای گەورە و میهرەبان یارمەتیمان بدات، ئەوە (إِنْشَاءَ اللَّهِ) بەم نزیکانە، بەشی یەکەمی تەفسیری سوورەتی (البَقَرَة) ش دەخەینە بەر دەستی ئێوە ی بەرپۆز و خوشەویست، کە بریتییه لە تەفسیری جزمی یەکەمی ئەم سوورەتە پێرۆزە، کە (١٤١) ئایەتە، شیوازی تەفسیرەکەشی هەمان شیوازی تەفسیری سوورەتی پێرۆزی فاتیحە دەبێت (إِنْشَاءَ اللَّهِ).

جا، گەر پىكايىتم ئۈە بى گومان تەنھا لە فەزلۆ مېھرەبانى خۋاى پەرۋەردگار ۋە ۋە ئازايەتى و زىرەكى ئىمەى تىدا نىيە، گەر ھەلەشم كىرەيت و نەشم پىكايىت، ئۈە بى گومان تەنھا لە لايەن نەفسى خۇم و شەيتانە ۋە ۋە، خۋاى گەر ۋە پىغەمبەرە خۇشە ۋە ۋە ۋە (ﷺ) لىي بەرىن.

ھاۋەلى خۇشە ۋە ۋە (عمرى كورى (الْخَطَّاب) ^(۱) (پەزەى خۋاى لىيىت) دەفەر ۋە ۋە: (رَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَهْدَى إِلَيْنَا عُيُوبَنَا) ^(۲).

ۋاتە: پەحمەتى خۋاى گەر ۋە لە ۋە ۋە ۋە، كە ھەلە كانمان بە دىارى بۆ دەنرىت.

دە تۈيش ئەى موسولمانى بە پىزو خۇشە ۋە ۋە، ئەم ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە ۋە ھاۋەلە خۇشە ۋە ۋە، بکە بە بەرنامەى ژيانى پۇژانەت و لە بىرى مەكە و بە جۇرىك جىبە جىي بکە، كە پىت خۇشبىت خەلکى ھەلە كانت بۆ پاست بکەنە ۋە ۋە ئامۇژگارى خىرو چاکەت بکەن و شانازىشى پىۋە بکە، چونكە بى گومان پاست كىرەنە ۋە ۋە ھەلە كانت، لە بەرژە ۋە ۋە تۆ دايە.

^(۱) لە سالى (۲۳)ى كۆچىدا بە دەستى (أَبُو لُؤْلُؤَةَ)ى مەجوسى شەھىد كرا (پەزەى خۋاى

لىيىت).

^(۲) (صَيْدُ الْخَطْرِ) (۵۳/۱).

ئیمامی (مِسْعَر)ی کورپی (کِدَام) ^(۱) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: (رَحِمَ اللَّهُ مَنْ أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي فِي سِرِّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ، فَإِنَّ النَّصِيحَةَ فِي الْمَالِ تَفْرِغُ) ^(۲).

واته: په‌حمه‌تی خوا له و که‌سه بیټ، که که‌م و کورپیکانم به‌دیاری بۆ ده‌نیږیت، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی نه‌ینی له نیوان خۆم و خۆیدا، چونکه به راستی ئامۆژگاری کردن له ناو خه‌لکیدار، بریندار کردن و شکاندنه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه، که ئامۆژگاری ده‌کړیت.

خوشک و برای به‌پړنو خوشه‌ویستم ته‌ماشاکه‌ن، ئاینی پیروزی ئیسلام چه‌نده ئاینیکی پاک و پیروزه و که‌سانی چۆن دروست ده‌کات و به‌چ شیوه‌یه‌ک په‌روه‌رده‌یان ده‌کات و پیان ده‌گه‌یه‌نیت؟

جا هر دلسۆزیک، هه‌له‌یه‌کی لیمان بینی، با ئاگادارمان بکاته‌وه، ئیتیر به‌نامه بیټ، یا له پړیگای په‌یوه‌ندی کردنه‌وه بیټ، ئیمه‌ش زۆر سوپاسی ده‌که‌ین و خوای گه‌وره‌ش پاداشتی خیرى بداته‌وه.

(۱) له سالی (۱۵۲)ی کۆچیدا له شاری کوفه وه‌فاتی کردووه (په‌حمه‌تی خوای په‌روه‌ردگاری لیبت).

(۲) (الآدَابُ الشَّرْعِيَّةُ) (۱/۳۶۱).

باشترین ناویکیش، که هه لمان بژارد بیّت و شیواو بیّت بو ناونانی ئەم تهفسیره پیروژه بریتییه له م ناوه:

(تهفسیری قورئان، به تیگه یشتنی پیشینان).

چونکه ئیمه پیویسته له سه زمان بو تیگه یشتن و تهفسیرکردنی قورئانی پیروژ بگه پێینه وه بو لای زانایانی پیشینان (السَّلفُ الصَّالِح)، تا تووشی هه له و گومرایی نه بین و تهفسیره که مان به ویستی خوای پهروه ردگار تهفسیریکی راست و دروست بیّت و له سه ر سوننهت بیّت و دووربیّت له بیدعه و گومرایی.

مامۆستا. عوبید موحه ممه د ئەمین

پیش نوێژو ووتار خوینی

مزگه وتی (مُجمَعُ الفَلاحِ) له قه زای چه مچه مال

ژ. م (٠٧٧٠١٩٤٠٢٧٢)

فه زل و گه وره یی سوورته ی (الفاتحه)

بی گومان، گه رته ماشای کیتابی فه رموده کان بکه یی ئه و کاته ده بینین، که له پیغه مبه ری ئاریزو خو شه ویسته وه (ﷺ) کومه لیک فه رموده ی پاستی زور هاتووه و پویایه ت کراوه، سه باره ت به فه زل و گه وره یی ئه م سوورته پیرو زو پر له خیرو به ره که ته، به لام ئیمه ش له بهر زور دریژ نه بوونه وه ی ته فسیره که مان، ته نها دوو فه رموده یان باس ده که یی، که ئه مانه ن:

۱ - هاوه لی خو شه ویست (أنس) ی کوپی (مالک)^(۱) (ره زای خوی لیبت) ده فه رموویت: {كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) فِي مَسِيرٍ، فَنَزَلَ فَمَشَى رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ إِلَى جَانِبِهِ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ فَقَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَفْضَلِ الْقُرْآنِ؟» قَالَ: فَتَلَا عَلَيْهِ {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} {۲}.

(۱) له سالی (۹۳) ی کوچیدا له پاریزگای به سره وه فاتی کردووه (ره زای خوی لیبت).

(۲) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ ابْنُ حِبَّانَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْمٍ (۷۷۴) وَقَالَ مُحَقِّقُهُ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ: إِسْنَادُهُ صَحِيحٌ. وَالْإِمَامُ الْحَاكِمُ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (الْمُسْتَدْرَكِ) بِرَقْمٍ (۲۰۵۶) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ. وَصَحَّحَهُ إِمَامُنَا الْأَلْبَانِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (سِلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ (۱۴۹۹) وَ (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ وَالتَّوْهِيْبِ)

واتە: پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە پێگادا لە پۆشتن و سەفەردابوو، پاشان لە جیگایەك لایدا، پیاویك لە هاوەلانی (پەزای خوای لیبیت) بە تەنیشتیدا تیپەری، پێغەمبەری خواش (ﷺ) لای کردەووە بەلای ئەو هاوەلای تەنیشتیداو پێی فەرموو: ئایا هەوالت پێ بدەم بەو هی، که گەورەترین سوورەت لە قورئانی پیرۆزدا، کام سوورەتە هی؟

هاوەلای خۆشەویست (أَنَسُ) ی کورپی (مَالِكُ) (پەزای خوای لیبیت) دەفەرموویت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) { الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ } ی بۆ خوینایەو.

خوشک و برای بە پێزم تەماشاکەن پێغەمبەری خۆشەویست (ﷺ) چەندە دڵسۆزو بەو هەوایە بۆ ئێمە و فیئری هەموو خێرو چاکە یە کمان دەکات و لە گە یاندن و فیئرکردنی خێردا که مەترخە می ناکات.

دانیابن لەو هی، که بە ختەو هری ئادە میزاد تەنها لە شوین کەوتنی سوننەتی پێغەمبەری خۆشەویستدایە (ﷺ) نەك لە شوین کەوتنی ئەم و ئەودا.

پیش‌ه‌وای فه‌رموده‌ناس (ابْنُ حَبَّان) ^(۱) (په‌حمه‌تی خ‌وای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: (أَرَادَ بِهِ: بِأَفْضَلِ الْقُرْآنِ لَكَ، لَا أَنَّ بَعْضَ الْقُرْآنِ يَكُونُ أَفْضَلَ مِنْ بَعْضٍ، لِأَنَّ كَلَامَ اللَّهِ يَسْتَحِيلُ أَنْ يَكُونَ فِيهِ تَفَاوُثُ التَّفَاضُلِ) ^(۲).

واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌به‌ستی به‌گه‌وره‌ترین سو‌وره‌ت ئه‌وه‌یه: به‌نیسبه‌تی تو‌وه، که‌بی‌خوینیت و پا‌دا‌شتی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر وه‌رب‌گری‌ت، نه‌ک ئه‌وه‌ی، که‌فه‌رمایش‌تی خ‌وای گه‌وره، جیا‌وا‌زی هه‌یه‌و هه‌ندی‌کی فه‌زلی به‌سه‌ر هه‌ندی‌کی تری‌دا هه‌یه، چون‌که‌بی‌گومان له‌فه‌رمایش‌تی خ‌وای په‌روه‌رد‌گا‌ردا، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک جیا‌وا‌زی نی‌یه به‌وه‌ی، که‌هه‌ندی‌کی فه‌زلی به‌سه‌ر هه‌ندی‌کی تری‌دا هه‌بی‌ت.

به‌پا‌ستی ئه‌م و‌وته‌جوانه‌ی ئه‌م زانا به‌پ‌ری‌زه، له‌وپه‌پ‌ری پ‌ری‌زو ح‌ورمه‌ت‌دایه، بو‌فه‌رمایش‌تی خ‌وای گه‌وره.

۲ - ها‌وه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) ^(۱) (په‌زای خ‌وای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ئیمامی (أَبِي) ی‌کو‌ری

(۱) له‌سالی (۲۷۲) ی‌کو‌چیدا له‌دایک بو‌وه له‌سالی (۳۵۴) ی‌کو‌چیدا له‌ته‌مه‌نی (۸۲) سالی‌دا وه‌فاتی کردووه (رَحِمَهُ اللَّهُ).

(۲) (صَحِيح ابْنِ حَبَّان) (۵۱/۳) فه‌رموده‌ی ژماره (۷۷۴).

(كَعْبِ)^(۲)ی (پره‌زای خوای لیبیت) فه‌رموو: { ۰۰۰ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا أُنزِلَتْ فِي التَّوْرَةِ ، وَلَا فِي الْإِنْجِيلِ وَلَا فِي الزَّبُورِ وَلَا فِي الْفُرْقَانِ، مِثْلُهَا، وَإِنَّهَا سَبْعٌ مِنَ الْمَثَانِ ، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُعْطِيَتْهُ » }^(۳).

واته: سویند به‌و خواجه‌ی، که گیانی منی به‌ده‌سته، هاوشیوه‌ی ئەم سوورده‌ته نه‌ها‌توو‌ه و دان‌ه‌به‌زیوه، نه‌له‌ته‌ورات و نه‌له‌ئینجیل و نه‌له‌زه‌بوورو نه‌له‌قورئاندا، بی‌گومان ئەم سوورده‌ته ئەو‌حه‌وت ئایه‌ته‌پیرۆزه‌یه، که زۆر ده‌خوینریت‌ه‌وه و خوای په‌روه‌ردگار له‌گه‌ل قورئانی پیرۆزدا به‌منی به‌خشیوه.

ئەم دوو فه‌رموو‌ده‌ پیرۆزه‌ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر فه‌زل و گه‌وره‌یی ئەم سوورده‌ته‌ پیرۆزه، به‌لام به‌داخ‌ه‌وه‌ که‌سانیک‌ی زۆر هه‌یه‌ له‌م پۆزه‌دا، که ئەم

(۱) له‌ سالی (۵۷ یا ۵۸ یا ۵۹)ی کۆچیدا له‌ ته‌مه‌نی (۷۸) سالی‌دا وه‌فاتی کردووه (پره‌زای خوای لیبیت).

(۲) له‌ سالی (۲۲)ی کۆچیدا وه‌فاتی کردووه (پره‌زای خوای لیبیت).

(۳) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ الزَّيْمُذِي (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (سُنَنِهِ) (۳۱۱۵) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ. وَالْإِمَامُ الْبَيْهَقِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (سُنَنِهِ الْكُبْرَى) (۳۷۶۹). وَالْإِمَامُ الْبَغَوِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (شَرْحِ السُّنَةِ) (۲۸۹/۱) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ. وَصَحَّحَهُ إِمَامُنَا الْأَلْبَانِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ) (۱۴۵۳) وَ (صَحِيحِ الْجَامِعِ) (۵۸۰۶).

سوره ته پیروژه به شیوه یه کی شه رع ی به کاری ناهینن و واده زانن، که
ئهم سوره ته پیروژه ته نها بۆ ناو ته عز ی و سه ر قه برسان دابه زیوه .
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَاتِّمِ النَّبِيِّ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ

ته فسیری سوره تی (الفاتحه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ﴾ سوپاس و ستایشی بی پایان ﴿لِلَّهِ﴾ بۆ زاتی پیروزی
ئهو خوایه ی، که: ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ په روه ردگاری هه موو
جهانیانه و به ته نها هیناویه تیه بوون.

﴿الرَّحْمَنِ﴾ ئهم زاته پاک و پیروژه، خوایه کی
به خشنده یه و نازو نیعمه تی خوی به هه موو دروست کراوه کانی
ده به خشیت.

﴿الرَّحِيمِ﴾ خوایه کی به په حم و میهره بانه، له به رامبه ر به ننده
باوه رداره کانیدا.

﴿مَلِكٍ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ۱۰ ئەم زاتە پاک و پیرۆزه، پادشای پۆژی
قیامەتە.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ ئەو پەرەردگارمان، وەعدو پەیمانێ دێ دەدەین بەوێ،
کە بە تەنها تۆ دەپەرستین و هاوبەش و شەریکت بۆ بریار نادهین.

﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ۱۱ هەر وەها وەعدو پەیمانێ دێ دەدەین بەوێ،
کە بە تەنها داوای یارمەتی لە تۆ دەکەین لە هەموو تەنگانە و ناخۆشی و
نارەحەتییه‌کدا.

﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ۱۲ خاویە هیدایەتمان بدە و پێنموویمان بکە،
بۆ سەر پڕیگای راست، ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ﴾ پڕیگاو پڕیازی ئەوانە، کە: ﴿
أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ نازو نیعمەت و فەزلی خۆت بە سەریاندا پێزانندووێ وە:
پێغەمبەران (سەلامی خاویان لە سەر بیّت) هەر وەها راستگۆیان و
پیاو چاکان و شەهیدان، (پەزاو پەحمەتی خاویان لی بیّت)، بەلام ﴿
غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ داوات لێ دەکەین، کە نەمانخەیتە سەر پڕیگاو
پڕیازی ئەو کەسانە، کە غەزەب و خەشمی خۆت بە سەریاندا پێزانندووێ

وهك: جووله كه كان. ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ هه روه ها نه مانخه يته سه ر پړگاو
پړيازي ئه و كه سانه شي، كه به هوى تاوان و خراپه و سه ركه شيكانيانه وه،
گومړاو سه رلى شيواوت كړدوونه، وهك: گا وره كان.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ

له م سوورته پیروژهوه چهند حوکه و سوودو به لگه یهك وهرده گرین
له وانه :

پیویسته له سه رمان سوپاسی په روه ردگارمان بکهین

۱ - فهرموده ی خوی گه وره : ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰہ ﴾ به لگه یه له سه ر ئه وه ی ،
که پیویسته له سه ر هه موو موسولمانیک ، له هه موو کات و ساتیکدا ،
سوپاس و ستایشی په روه ردگاری بکات ، له سه ر ئه و هه موو نازو
نیعمه تانه ی ، که به سه ریدا پژاندووه ، له هه موویشی گه وره تر نازو
نیعمه تی ئیسلام و ئیمان ه .

چونکه بی گومان سوپاس کردنی خوی گه وره و میهره بان بو زاتی پاک و
پیروزی خوی ، له راستیدا هاندانیکه بو ئیمه ی موسولمان ، که به
به رده وامی سوپاس و ستایشی ئه و زاته پاک و پیروزو بی شه ریکه بکهین و
لیی بی ئاگا نه بین .

پیشەوای تەفسیر (أَبُو مُظَفَّر) ی (السَّمْعَانِي) ^(۱) (پەحمەتی خۆی لیبت)

دەفەر موویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ لەم سوورەتەدا ئیحتیمالی دوو واتا
دەکات:

یەكەم: ئەم سوپاس کردنی پەرەردگارە، بۆ زاتی پیروزی خۆی
هەوالدانیکە بۆ ئیمە.

دووهم: ئەم سوپاس کردنی پەرەردگارە، بۆ زاتی پیروزی خۆی، بۆ
فیر کردنی ئیمەیه.

جا مەبەست بە هەوالدان ئەوێه، کە خۆی گەرەو میهرەبان، بەم
سوپاس کردنە ی زاتی پیروزی خۆی، هەوالمان پی دەدات و دلنیا مان
دەکاتەو لەوێ، کە ئەو زاتە ی، کە پیویستە سوپاسی بکریت، تەنھا
زاتی پیروزی پەرەردگارە و هەموو سوپاس و ستایشیک تەنھا شایستە ی
ئەو ه.

(۱) لە سالی (۴۲۶) ی کۆچیدا لەدایک بوو، لە سالی (۴۸۹) ی کۆچیدا لە تەمەنی (۶۳)
سالیدا وەفاتی کردوو ه (پەحمەتی خۆی لیبت).

هه‌روه‌ها مه‌به‌ست به فی‌ر کردن ئه‌وه‌یه کاتیک، که خوای په‌روه‌ردگار سوپاس و ستایشی زاتی خو‌ی ده‌کات، ئه‌مه‌ش بو ئه‌وه‌یه، که به‌نده‌کانی سوپاسی بکه‌ن، په‌روه‌ردگار به‌م سوپاس کردنه به‌نده‌کانی فی‌ری ئه‌وه ده‌کات، که سوپاسی بکه‌ن، که‌واته وه‌ک ئه‌وه وایه، که خوای گه‌وره به‌رموویت: ئه‌ی به‌نده‌کانم بلین: سوپاس و ستایش بو خوا^(۱).

پاداشتی سوپاس کردنی خوای په‌روه‌ردگار

فه‌رموده له‌م باره‌وه زۆر هاتووه، به‌لام ته‌نها دوو فه‌رموده‌یان باس ده‌که‌ین، که ئه‌مانه‌ن:

أ - هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (مُعَاذِی کُورِی (أَنْسُ الْاَلَّجْهَنِي) ^(۲) (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: {مَنْ أَكَلَ طَعَامًا ثُمَّ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ، عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ} ^(۳).

(۱) تهفسیری ئیمامی (أَبُو مُظَفَّرٍ) (السَّمْعَانِي) (۳۵ / ۱) (په‌حه‌تی خوای گه‌وره‌ی لی‌بی‌ت).

(۲) له‌ سالی (۶۴ یا ۶۵) ی کۆچیدا وه‌فاتی کردووه (په‌حه‌تی خوای لی‌بی‌ت).

(۳) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (مُسْنَدِهِ) بِرَقْم (۱۵۶۷۰). وَقَالَ مُحَقِّقُهُ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَزْهَرِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ. وَالْإِمَامُ التِّرْمِذِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (سُنَنِهِ) بِرَقْم (۳۷۹۲)

واته: هه‌ر که‌سیک خواردنیکی خواردو پاشان ووتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقْنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ).

واته: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواجه‌ی، که خواردنی به من به‌خشی و منی تیر کرد، به جوریک، که به فه‌زل و میهره‌بانی خۆی ئەم پزق و پوزییه‌ی به من به‌خشی، بۆ ئەوه‌ی تواناو ده‌سه‌لاتی منی تیدا بی‌ت، ئەوه بیگومان خۆای گه‌وره به‌هۆی ئەم سوپاس کردنه‌وه، له هه‌موو گونا‌هو تاوانه بچوکه‌کانی، پِیشوو‌ی ئەو که‌سه خۆش ده‌بی‌ت.

ب = هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَسَ) ی کوری (مَالِك) (په‌زای خۆای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموو‌یت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو‌ی: {إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَىٰ عَنِ الْعَبْدِ، أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ، فَيُحَمِّدَهُ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيُحَمِّدَهُ عَلَيْهَا} (۱).

واته: بۆ گومان خۆای گه‌وره له به‌نده‌ی باوه‌رداری خۆی پازی ده‌بی‌ت کاتی‌ک، که ژهمی نانی خواردو سوپاس و ستایشی خۆای گه‌وره‌ی کرد

وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ. وَالْإِمَامُ ابْنُ مَاجَهَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (سُنَنِهِ) بِرَقْمٍ (٣٤١٠). وَالْإِمَامُ الْحَاكِمُ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (الْمُسْتَدْرَكِ) بِرَقْمٍ (٧٤٠٩) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ. وَحَسَنُهُ إِمَامُنَا الْأَلْبَانِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِ التَّرْغِيبِ) بِرَقْمٍ (٣١٦٥) وَ (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَهَ) (٢٦٥٦) وَ (صَحِيحِ سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ) (٢٠٤٢). (١) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ مُسْلِمٌ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْمٍ (٧١٠٨).

له‌سه‌ری، هه‌روه‌ها خوای په‌روه‌ردگار له به‌نده‌ی باوه‌رداری خو‌ی پازی ده‌بی‌ت کاتیک، که ئاوی خوارد‌ه‌وه‌و سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کرد له‌سه‌ری.

خوشک و برای خوشه‌ویستم ته‌ماشا‌که‌ن سوپاس کردنی خوای په‌روه‌ردگار چ خێرو به‌ره‌که‌تی‌که، ده‌ی تۆش به به‌رده‌وامی سوپاسی په‌روه‌ردگار ت بکه، تا لیت پازی بی‌یت و به‌خته‌وه‌رو سه‌رفراز ت بکات.

ئیمامی (بَکری کوری (عَبْدُ اللَّهِ) (الْمُزَيَّي) ^(۱) (په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لیبیت) ده‌فه‌رموو‌یت: (يَا ابْنَ آدَمَ، إِنَّ أَرْضَ ت أَنْ تَعْلَمَ قَدَرَ مَا أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكَ، فَعِضْ عَيْنَيْكَ) ^(۲).

واته: ئه‌ی ئاده‌میزاد، گه‌ر ده‌ته‌وو‌یت بزانی‌ت و دُنیا بیت له‌وه‌ی، که ئه‌ندازه‌و ژماره‌ی نازو نیعه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌و میهره‌بان، چه‌نده زۆره به‌سه‌رته‌وه، ئه‌وه هه‌ردوو چاوت دا‌بخه‌و بیان نوقی‌نه.

(۱) له سالی (۱۰۸)ی کۆچیدا وه‌فاتی کرد‌وه (په‌حمه‌تی خوای لیبیت).

(۲) أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (الْبَيْهَقِي) (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم (٤٤٦٥). وَالْإِمَامُ (ابْنُ أَبِي الدُّنْيَا) (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (الشُّكْرِ) بِرَقْم (١٨٢).

گه‌ر هه‌ر که‌سیک چاوه‌کانی دابخات، ئه‌و کاته چاک ده‌زانیت، که‌ چاو
چه‌نده نازو نیعمه‌تیکی گه‌وره‌یه.

به‌خشنده‌یی و میهره‌بانی دوو ناوی پیروزی خوان

۲- فه‌رمووده‌ی خوا: ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که
ئه‌م دوو ناوه‌ پیروزه: (الرَّحْمَن) و (الرَّحِيم)، دوو ناوی به‌رزو بلندی خوای
گه‌وره‌ن.

پیشه‌وای ته‌فسیر (الضَّحَّاك) ی کورپی (مُزَاحِم) ^(۱) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت)
ده‌فه‌رموویت: (الرَّحْمَن: بِجَمِيعِ خَلْقِهِ، وَالرَّحِيم: بِالْمُؤْمِنِينَ خَاصَّةً) ^(۲).

واته: خوا به‌خشنده‌یه به‌هه‌موو دروستکراوه‌کانی و نازو نیعمه‌تی خو‌ی
به‌سه‌ر هه‌موویاندا ده‌رژینیت، به‌لام په‌حمی خوای گه‌وره، ته‌نها بو
باوه‌پدارانه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿...وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ ^(۳).

(۱) له‌سالی (۱۰۲ یا ۱۰۵ یا ۱۰۶) ی کۆچیدا، وه‌فاتی کردووه (په‌حمه‌تی خوای لیبیت).

(۲) أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ) (رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (تَفْسِيرِهِ) (۱ / ۶) بِرَقَم (۲۰).

واته: خوای په‌روه‌ردگار میهره‌بان و به په‌رحمه، بو به‌نده
باوه‌رداره‌کانی.

جیاوازی نیوان (الرَّحْمَن) و (الرَّحِيم)

ئیمامی (ابن قدامة)ی (المقدسی)^(۱) (په‌رحمه‌تی خوای لیبیت)
ده‌فه‌رموویت: (فَالْفَرْقُ بَيْنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنَّ الْأَوَّلَ بِاعْتِبَارِ كَوْنِ الرَّحْمَةِ وَصِفًا
لَهُ،

وَالثَّانِي: بِاعْتِبَارِهَا فِعْلًا لَهُ يُوصِلُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ خَلْقِهِ.

الرَّحِيمُ مِنْ أَسْمَاءِ اللَّهِ، وَلَيْسَتْ مُحْتَصَةً، تُطْلَقُ عَلَى

الْمَخْلُوقِ، تُطْلَقُ عَلَيْهِ وَعَلَى غَيْرِهِ، وَهَذَا وَصِفَ النَّبِيِّ (ﷺ) بِأَنَّهُ رَحِيمٌ كَمَا قَالَ
تَعَالَى: {لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ
بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ} (۳).

(۱) سُورَةُ (الْأَحْزَاب) الْآيَةُ: (۴۳).

(۲) له سالی (۵۲۸) ی کوچیدا له دایک بووه، له سالی (۶۰۷) ی کوچیدا له تمه‌نی (۷۹)
سالیدا وه‌فاتی کردووه (په‌رحمه‌تی خوای لیبیت).

(۳) سُورَةُ (التَّوْبَةِ) الْآيَةُ: (۱۲۸).

هَذَا مِنَ الْأَسْمَاءِ الْمُشْتَرَكَةِ: الرَّحِيمُ وَالْعَزِيزُ وَالْحَيُّ هَذِهِ هَذَا مِنَ الْأَسْمَاءِ الْمُشْتَرَكَةِ^(۱).

واته: جیاوازی له نیوان هه‌ردوو ناوی پیروزی (الرَّحْمَن) و (الرَّحِيم) به‌م شیوه‌یه‌یه:

(الرَّحْمَن) مانای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیّت، که ره‌حمو به‌خشنده‌یی سیفه‌تی خوای په‌روه‌ردگارو و وه‌سفی خوای گه‌وره‌و میهره‌بانی پی‌ده‌کریّت.

(الرَّحِيم) مانای ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیّت، که میهره‌بانی کرداری خوای گه‌وره‌و میهره‌بانو ده‌یگه‌یه‌نیّت و ده‌یبه‌خشیّت به‌هه‌ر دروستکراویکی خوی، که ویستی له‌سه‌ری بیّت.

(الرَّحِيم) ناوی خوای په‌روه‌ردگارو، به‌لام ئه‌م ناوه‌ پیروژه‌ تایبه‌ت نییه‌ به‌ خوای گه‌وره‌وه، چونکه ئه‌م ناوو وه‌سفه‌ بو‌په‌روه‌ردگارو غه‌یری په‌روه‌ردگاریش به‌کار دیّت، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه، که وه‌سفی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌م سیفه‌ته‌ کراوه، وه‌ک خوای گه‌وره‌و میهره‌بان ده‌فه‌رموویّت: بی‌گومان بو‌تان هاتوو، له‌ خو‌تان پیغه‌مبه‌ریکی به‌پیز

(۱) (شَرْحُ لُمَعَةِ الْإِعْتِقَادِ - لِابْنِ قُدَامَةَ - (رَحِمَهُ اللَّهُ) (۱/۱۳).

(ﷺ) زۆر قورسو گرانه به‌لایه‌وه، نارپه‌ه‌تی و ناخۆشی ئیوه، زۆر سووره له‌سه‌ر باوه‌ر هینانی ئیوه، بۆ باوه‌رداران زۆر دلسۆزو میهره‌بان و به‌رپه‌حمه .

ئهم ناوانه: (الرَّحِيم) و (الْعَزِيز) و (الْحَيُّ) و (الْعَلِیَّ) تایبته‌ نین به‌ خوای په‌روه‌ردگاره‌وه، به‌لکو بۆ خوای گه‌وره‌و خه‌لکیش به‌کار دین.

ئیمامی (مُحَمَّد) ی کورپی (صَاحِب) ی (الْعُثْمِیْن) ^(۱) (په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لیبیت) ده‌فه‌رموویت:

۱- الرَّحْمَنُ اسْمٌ مِنَ الْأَسْمَاءِ الْمُخْتَصَّةِ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، لَا يُطْلَقُ عَلَى غَيْرِهِ، وَالرَّحْمَنُ مَعْنَاهُ: الْمُتَّصِفُ بِالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ.

۲- الرَّحِيمُ يُطْلَقُ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَلَى غَيْرِهِ ، وَمَعْنَاهُ ذُو الرَّحْمَةِ الْوَاسِلَةِ ^(۲).

واته: (الرَّحْمَن) ناویکه له‌ ناوه‌ پیرۆزه‌کانی خوای گه‌وره‌و تایبته‌ به‌ خوای گه‌وره‌وه بۆ هیچ که‌سیکی تر نابیت و جگه‌ له‌ خوای په‌روه‌ردگار وه‌سفی

(۱) له‌ سالی (۱۳۴۷) ی کۆچیدا له‌ دایک بووه، له‌ سالی (۱۴۲۱) ی کۆچیدا له‌ ته‌مه‌نی

(۷۴) سالیدا وه‌فاتی کردووه (په‌حمه‌تی خوای لیبیت).

(۲) (الْفَوَائِدُ الْمُسْتَفَادَةُ، مِنْ شَرْحِ ثَلَاثَةِ الْأَصُولِ) (۱ / ۱).

هیچ که سیکی تری پی ناکریت، مه‌به‌ست به (الرَّحْمَن) ئه‌وه‌یه، که خوای گه‌وره و میهره‌بان وه‌سف ده‌کریت به‌وه‌ی، که خاوه‌ن په‌حمییکی نۆر گه‌وره و فراوانه.

هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) (په‌زای خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: {إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ رَحْمَةٍ، أَنْزَلَ مِنْهَا رَحْمَةً وَاحِدَةً بَيْنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَالْبَهَائِمِ وَالْهَوَامِّ، فَبِهَا يَتَعَاطَفُونَ وَبِهَا يَتَرَاحَمُونَ وَبِهَا تَعْطِفُ الْوَحْشُ عَلَى وَلَدِهَا وَأَخَّرَ اللَّهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً يَرْحُمُ بِهَا عِبَادَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (۱).

واته: به‌راستی خوای گه‌وره و میهره‌بان، سه‌د (۱۰۰) په‌حم و به‌زه‌یی هه‌یه، جا له‌م سه‌د په‌حم و به‌زه‌یی، ته‌نها یه‌ک دانه‌یانی دابه‌زاندووه و بلاوی کردۆته‌وه له‌ نیوان جنۆکه و ئاده‌میزاد و ئازده‌لان و په‌له‌وه‌رو درپنده‌دا، جا به‌هۆی ئه‌م یه‌ک په‌حم و به‌زه‌یی‌وه‌یه، که ئه‌م دروست کراوانه په‌حم به‌یه‌کتر ده‌که‌ن، هه‌ر به‌هۆی ئه‌م په‌حمه‌وه‌یه، که ئازده‌ل و په‌له‌وه‌رو درپنده په‌حم به‌یه‌که‌کانیان ده‌که‌ن و به‌زه‌ییان پیا‌یاندایه‌تیته‌وه، به‌لام خوای گه‌وره و میهره‌بان له‌م سه‌د په‌حمه، نه‌وه‌دو نۆیانی

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (مُسْلِمٌ) (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرِوَايَةٍ (۷۱۵۰).

بو پاشه پوژ هه لگرتوو، له پاشه پوژدا وهك فه زل و میهره بانیهك
دهیبه خشیت به بهنده باوه پردارو خواناسه راسته قینه کانی.

خوایه گیان له پهحمو میهره بانى و فه زلی خوت بیبه شمان مه که.

ئیمامی (إدريس) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) (الْمَرْوَزِي) (پهحمه تی خوی لیبت)
ده فه رموویت: (مَرَضَ أَعْرَابِيٍّ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّكَ تَمُوتُ، قَالَ: إِلَى أَيْنَ يُذْهَبُ بِي
؟ قَالَ: إِلَى اللَّهِ، قَالَ: فَمَا كَرَاهَتِي، أَنْ أَذْهَبَ إِلَى مَنْ لَا أَرَى الْخَيْرَ إِلَّا مِنْهُ)^(۱).

واته: پیاویکی لادیی و دهشته کی نه خوش کهوت، پیی ووترا:
نه خوشیکهت سه خته و تو دهمریت، پیاوه گوندنشینه که ووتی: گهر بمرم
بو کوئی ده بریم؟

پییان ووت: بو لای خوی گه وره و میهره بان ده برییت، پیاوه
دهشته کی که ووتی: جا من بوچی پیم ناخوش بییت و دلم تهنگ بییت
به وهی، که دهمرم و ده پوژم بو لای ئه و زاتهی، که هیچی لی به دی ناکه م،
جگه له خیر و چاکه و پهحمو میهره بانى.

(۱) أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (الْبَيْهَقِيُّ) (رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (شُعَبِ الْإِيمَانِ) بِرَقْم (٧١١٩). وَالْإِمَامُ (ابْنُ أَبِي الدُّنْيَا)
(رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (الْمُحْتَضِرِينَ) بِرَقْم (٢٤). وَفِي (حُسْنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ) بِرَقْم (٤٠).

ئیمە وەك شوین كه وتووی قورئان و سوننەت، بە تیگەشتنی پیشینانی
پیاو چاك (پەرحمەتی خویان لیبت) وەك واجبیکی شەری، پیوستە
لەسەرمان، كه ئەم دوو ناو پیرۆزە و ھەموو ناو سیفەتە جوانەکانی
تریش بۆ زاتی پیرۆزی خوی گەرە جیگیر بکەین و باوەری تەواویشمان
بە ھەموو ناو سیفەتە جوانەکانی خوی گەرە ھەیە و نكۆلی ناو
پیرۆزەکانی ناکەین و واتاو مانای خراپ و ناشیاویشی بۆ نادۆزینەو و
تەئویلی خراپ و دور لە راستیان بۆ ناکەین و خۆمان گومراو سەرلی
شیواو ناکەین.

گەر خوی پەرەردگار ناو سیفەتێك بۆ زاتی پیرۆزی خوی جیگیر بکات،
بۆ ئیمەش جیگیری نەکەین؟

لە پاشەرۆژدا جگە لە خوا کەس دەسەلاتی نییە

۳ — فەرموودە ی خوی پەرەردگار: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ ﴿٤﴾ بەلگە یە
لەسەر ئەوێ، كه لە پۆژی قیامەتدا، هیچ كەس دەسەلاتی نییە و
ھەموو كەس چاوەپوانی پەحمی خوان، ھەتا پیغەمبەرانیشت (سەلامی

خوایان له سه ربیت)، له و پۆژه ترسناک و ناخۆشه دا، ته نها خه می نه فسی خۆیانه و بۆ نزیکترین که سی خۆشیان هیچیان پیناکریت.

هاوه لی نۆر خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَبَّاس) ^(۱) (په زای خوای لیبیت) له ته فیسری ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾ دا ده فه رموویت: (الدِّينُ يَوْمَ حِسَابِ الْخَلَائِقِ، وَهُوَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ يُدِينُهُمْ بِأَعْمَالِهِمْ، إِنَّ خَيْرًا فَخَيْرٌ، وَإِنْ شَرًّا فَشَرٌّ، إِلَّا مَنْ عَفَا عَنْهُ) ^(۲).

واته: مه به ست به و پۆژه پۆژی لیپرسینه وه ی دروست کراوه کانی خوای گه وره و میهره بانه، که بریتییه له پۆژی قیامهت، خه لکی له و پۆژه دا پاداشت وهرده گرن له سه ر کرده وه کانیان، جا، گه ر کرده وه کانیان چاک بیت، ئه وه پاداشتی خیر چاکه وهرده گرن، گه ر کرده وه کانیشیان خراپ بیت، ئه وه پاداشتی خراپ له سه ری وهرده گرن، مه گه ر که سیك، که په روه ردگار لی خۆش ببیت و له تاوان و گوناوه کانی ببووړیت.

(۱) له سالی (۶۷ یا ۶۸) ی کۆچیدا له ته مه نی (۷۱) سالیدا له (الطَّائِف) وه فاتی کردووه (په زای خوای لیبیت).

(۲) أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ) (رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (تَفْسِيرِهِ) (۷ / ۱) بِرَقَم (۲۵). وَالْإِمَامُ (الطَّبْرِي) (رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (تَفْسِيرِهِ) (۱ / ۱۵۶) بِرَقَم (۱۶۷).

خوایه گیان له گونا‌هه‌کانمان خو‌شبه و به‌خته‌وه‌رمانکه

هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمو‌ی: {يَلْقَىٰ إِبْرَاهِيمَ أَبَاهُ أَرْزَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَعَلَىٰ وَجْهِهِ أَرْزَ فَتَرَهُ، وَغَيْرَهُ ، فَيَقُولُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ: أَلَمْ أَقُلْ لَكَ لَا تَعْصِنِي فَيَقُولُ أَبُوهُ: فَالْيَوْمَ لَا أَعْصِيكَ. فَيَقُولُ إِبْرَاهِيمُ يَا رَبِّ ، إِنَّكَ وَعَدْتَنِي أَنْ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ، فَأَيُّ خِزْيٍ أَحْزَىٰ مِنْ أَبِي الْأَبْعَدِ فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: إِنِّي حَرَمْتُ الْجَنَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ ثُمَّ يُقَالُ يَا إِبْرَاهِيمُ مَا تَحْتَ رِجْلَيْكَ فَيَنْظُرُ، فَإِذَا هُوَ بِذِيخٍ مُّلتَطَخٍ، فَيُؤْخَذُ بِقَوَائِمِهِ فَيُلْقَىٰ فِي النَّارِ} (۱).

واته: ئی‌براهیم پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له پاشه‌روژدا ده‌گاته ئازهری باوکی، به‌لام ده‌م و چاوو پووی باوکی په‌شی و ته‌پ و تۆز دایگرتووه، ئی‌براهیم پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به باوکی ده‌فه‌رمو‌ی‌ت: ئە‌ی باوه ئایا له دونیادا پیم نه‌ووتی له فه‌رمانم ده‌رمه‌چۆو سه‌رپی‌چی فه‌رمانم مه‌که؟

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ الْبُخَارِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (۳۳۵۰). وَالْإِمَامُ الْحَاكِمُ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (الْمُسْتَدْرَكِ) بِرَقْم (۲۹۳۶) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخُوجَاهُ. وَعَلَّقَ عَلَيْهِ الْإِمَامُ الذَّهَبِيُّ وَقَالَ: عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ، وَأَنْظَرُ: (الْمُسْتَدْرَكِ) (۲/ ۲۶۰). وَالَّذِي ذَكَرَ الضَّبَّاعُ، وَقِيلَ لَا يُقَالُ لَهُ: ذِيخٌ إِلَّا إِذَا كَانَ كَثِيرُ الشَّعْرِ.

ئازەری باوکی دەلّیت: ئەی کۆپرەکم ئەمپۆ بە قسەت دەکم و لە
فەرمانت دەرناچم.

ئىبراهيم پيڤغەمبەر (ﷺ) دەفەرموویت: ئەی پەرورەدگارم تۆ بەلّیت
بە من داوە بەوەی، کە لە پۆژی قیامەت و زیندوو بوونە وەدا سەرشۆرم
نەکەیت، ئایا چ سەرشۆرییەك لەوە سەرشۆریتەر، کە باوکی من لە
پەحم و میهرەبانی تۆ ببەشو مەحرومە.

خوای گەورە دەفەرموویت: بێ گومان من بەهەشتم

لەسەر بێ باوەران حەرام کردوو و بێ باوەران بە هیچ شیوەیەك ناچنە
بەهەشتەو، پاشان بە ئىبراهيم پيڤغەمبەر (ﷺ) دەووتی: ئەی
ئىبراهيم ئەو چییە لە ژێر هەردوو پێتدا؟

کاتێک، کە تەماشای دەکات دەبینیت کەمتیاریکی نیری زۆر بۆن ناخۆش و
بۆگەن و خەلتان لە خوین لە ژێر هەردوو پێیدا، ئەو کەمتیارە
باوکی، پاشان هەردوو پێی باوکی کە بۆتە کەمتیاریکی نیر دەیگرن و
فرپیی دەدەنە ناو ئاگری دۆزەخەو.

ئبراهیم پیغه‌مبهر (ﷺ)، که خۆشه‌ویست و خه‌لیلی خوای گه‌وره‌یه و له دواى پیغه‌مبهری خۆشه‌ویست (ﷺ) گه‌وره‌ترین پیغه‌مبهره (ﷺ)، به‌لام له‌گه‌ل ئەم هه‌موو فه‌زله‌شیدا، که له‌لای په‌روه‌ردگاری هه‌یه‌تی، ئەوه‌نده توانای نییه، که شه‌فاعه‌ت بۆ باوکی خۆی بکات و له ئاگری دۆزه‌خ پزگاری بکات، گهر پیغه‌مبهریکی ئاوها خۆشه‌ویست (ﷺ) له پاشه‌پۆژدا، بۆ باوکی خۆی هیچی پی‌ نه‌کریت، ئەه‌ی ده‌بی‌ت که‌سیکی تر له پاشه‌پۆژدا چی بۆ بکریت، له کاتی‌کدا نه‌ پیغه‌مبهره و نه ئەم پله و پایه به‌رزه‌شی هه‌یه لای خوای په‌روه‌ردگاری به‌ ده‌سه‌لات؟

پیویسته عیباده‌ت ته‌نها بۆ خوا نه‌ نجام بدریت

٤ - فه‌رمایشتی خوای په‌روه‌ردگار: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو موسوڵمانیکی خواناس، که به‌ ته‌نها عیباده‌ت بۆ زاتی پیروزی خوای په‌روه‌ردگار بکات و هه‌موو عیباده‌تیکی ته‌نها بۆ ئەو زاته‌ پیروژه‌ بی‌ت و له کاتی عیباده‌تدا هاوبه‌ش و شه‌ریکی بۆ برپیار نه‌دات.

تۆ به: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ به‌لَئِن دده‌هیت به خوای په‌روه‌ردگار به‌وه‌ی، که به
ته‌نها بی‌په‌رستیت و عبادت هر بۆ ئه‌و زاته پی‌روژه ئه‌نجام بده‌یت.

ده‌ی که‌واته ئاگاداری خۆت به‌و وه‌عدو په‌یمانی خۆت به‌ره سه‌رو لی‌ی
پاشگه‌ز مه‌به‌ره‌وه، چونکه دل‌نیابه له‌وه‌ی، که ته‌نها په‌روه‌ردگار
شایسته‌ی په‌رستنه و په‌رستنی غه‌یری په‌روه‌ردگار بێ باوه‌پیه و
به‌تاله.

ئیمامی (ابنُ تَیْمِیَّة) ^(۱) (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیّت) ده‌فه‌رموو‌یت: (الْعِبَادَةُ هِيَ:
اسْمُ جَامِعٍ لِّكُلِّ مَا يُحِبُّهُ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ: مِنَ الْأَقْوَالِ، وَالْأَعْمَالِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ) ^(۲).

واته: عبادت ناویکی کۆکه‌ره‌وه‌یه بۆ هه‌موو کردارو گفتاریک، که خوای
گه‌وره پێی خۆش بیّت و پێی رازی بیّت، ئیتر ئه‌و کردارو گفتاره ئاشکرا
بیّت یا نه‌یّنی.

(۱) له سالی (۶۶۱) ی کۆچیدا له دایک بووه، له سالی (۷۲۸) ی کۆچیدا له ته‌مه‌نی

(۶۷) سالیدا وه‌فاتی کردووه (په‌حمه‌تی خوای لی‌بیّت).

(۲) (مَجْمُوعُ الْفَتَاوَى) (۱۰/۱۴۹) (الْفَتَاوَى الْكُبْرَى) (۱۰/۶۲) (الْعُبُودِيَّة) (۱/۴۴).

کەواتە ھەر کردارو گفتاریک، کە خوای پەرەردگار پێی خوێش بێت ئەنجامی بەدەیت و بیلێت، ئەو بە بێ گومان عیبادەت و دەبێت، بە تەنھا بۆ خوای گەرە بە دەسلەت ئەنجام بدرێت.

خوای گەرە دەفەر موویت: ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (١١٠) ﴿١﴾.

واتە: ھەر کەسێک ئومێدو ھیوای ئەوێ ھەیە، کە بە باوەرداری بگاتە خزمەتی پەرەردگاری، ئەو بە کردەوێ باش و پاک ئەنجام بدات، ئەو کردەوانە، کە بە پێی دەقی قورئانی پێرۆزو فەرموودە پاستەکانن، ھەرەھا لە کاتی ئەنجامدانی عیبادەت و خواپەرستیدا پەرەردگاری بە تەنھا بپەرستێت و شەریک و ھاوێلی بۆ بپارێت و ھێچ کەس نەکات بە شەریکی پەرەردگاری.

لەم ئایەتە پێرۆزەدا پەرەردگارمان ھەرامی دەکات لەسەرمان، کە ھاوێل و شەریکی بۆ بپارێت بەدەین، ئێتەر ھەر کەسێک بێت و ناوی ھەرچی بێت، یا لە ھەر پلەو پایە یە کدا بێت، ھەتا ئەو کەسانە ی پەنا بە خوا، کە

(١) سُورَةُ (الْكَهْف) الْآيَةُ: (١١٠).

عیسا پیغه مبه ر (سه لامی خوی له سه ر بیّت) ده که نه کوړو شه ریکی
خوی گه وره، خوی په روه ردگار به کافرو بیّ باوه ر ناویان ده بات،
که واته خوی گه وره و میهره بان، رازی نابیّت ته نانه ت پیغه مبه رانیش
(سه لامی خویان له سه ر بیّت) بکړین به شه ریک و هاوبه شی چ جای پیاو
چاکان.

ته نها داوی یارمه تی له په روه ردگارت بکه

۵ - فهرموده ی په روه ردگار: ﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِيْذُ﴾ به لگه یه له سه ر
ئه وه ی، که پیویسته له سه ر هه موو ئاده میزادیك، له هه موو کات و
ساتیكدا، ته نها داوی یارمه تی له خوی په روه ردگاری بکات و هه موو
هاوارو سکا لایه کی، ته نها بو لای ئه و زاته پیروژه بیّت.

خوا ده فره مویت: ﴿۰۰۰ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ (۱۳)
 اِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ﴿۰۰۰﴾ (۱).

واته: ئه وه که سانه ی، که جگه له خوی په روه ردگار، داوای یارمه تییان
 لی ده کریت و خه لکی لییان ده پارینه وه، به ئه ندازه و قه باره ی ئه وه
 تو یکلّه ته نکه ی، که به ده ور به ری ناوکه خورما و هیه، مولک و سامانیان
 نییه بیده ن به خه لکی، گهر لییان بیارینه وه، ئه وه بی گومان ئه وان
 گوئیان له پارانه وه و هاوارو دوعا کردنی ئیوه نییه خو، ئه گهر گویشیان
 لیبت، ئه وه دلنیابن له وه ی، که ناتوانن وه لامی داواکاری و دوعا کانی
 ئیوه بده نه وه و له و په ری بی ده سه لاتیدان.

مردوو پیاو باش بیت یا پیاو خراپ، گهر به ئه ندازه ی ئه وه تو یکلّه
 ته نکه ی ده ور به ری ناوکه خورما، مولک و سامانی نه بیت، که بیدات به
 خه لکی، به چ عه قلّیکه وه خه لکی هاواریان تی ده که ن و لییان
 ده پارینه وه و داوای یارمه تی و کومه کی و مندالیان لی ده که ن و داویان

(۱) سُورَةُ (فَاطِر) الْآيَةُ: (۱۳-۱۴).

لیده‌که‌ن، که له به‌لاو موسیبه‌ت و نه‌خۆشی و ناخۆشی بیانپاریزن و به‌دووریان که‌ن؟

گەر که‌سیک به‌راستی بیناسیت هاوه‌لی بۆ بریار نادات

پیشه‌وای ته‌فسیر (قَتَادَةَ) ی کورپی (دَعَامَةَ)^(۱) (په‌حمه‌تی خوای لیبت)

له ته‌فسیری ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ﴿٥٠﴾ دا ده‌فه‌رموویت: (يَا مُرْكُمُ
أَنْ تُخْلِصُوا لَهُ الْعِبَادَةَ، وَأَنْ تَسْتَعِينُوهُ عَلَى أَمْرِكُمْ)^(۲).

واته: خوای په‌روه‌ردگار فه‌رمانتان پی ده‌کات به‌وه‌ی، که ته‌نها عیبادت
بۆ ئه‌و ئه‌نجام بده‌ن و شه‌ریکی بۆ بریار نه‌ده‌ن، له کاتی عیباده‌تداو
ته‌نها پشت به‌و ببه‌ستن و داوای هه‌موو کۆمه‌کی و پێداویستییه‌ک ته‌نها له‌و
زاته پیروزی بۆ شه‌ریک و هاوتایه بکه‌ن.

(۱) له سالی (۶۰) ی کۆچیدا له دایک بووه، له سالی (۱۱۸) ی کۆچیدا له ته‌مه‌نی (۵۸)
سالییدا وه‌فاتی کردووه (په‌حمه‌تی خوای لیبت).

(۲) أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ) (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (تَفْسِيرِهِ) (ج ۱ / ص ۸) بِرَقَم (۲۹).

پیویسته له‌سه‌رمان به‌دوای ریگای راستدا بگه‌رین

٦- فه‌رمایشتی خوای گه‌وره‌و میهره‌بان: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾^(١) به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو باوه‌رداریک، له هه‌موو کات و ساتی‌کدا، له خوای په‌روه‌رداری بپارێته‌وه‌و داوای لی‌بکات، که یارمه‌تی بدات و بیخاته سه‌ر ریگای راست و به‌رده‌وامی بکات له‌سه‌ریشی، چونکه بی‌گومان به‌خته‌وه‌ری ئاده‌میزاد ته‌نها له‌وه‌دایه، که له‌سه‌ر ریگای راست بپوات و ئه‌ملاو ئه‌ولا نه‌کات.

خوای گه‌وره‌و میهره‌بان له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا فی‌ری ئه‌وه‌مان ده‌کات، که به‌به‌رده‌وامی لی‌ی بپارێینه‌وه‌و داوای لی‌بکه‌ین، که هیدایه‌ت و پێنموویمان بکات بۆ سه‌ر ریگای راست و دروست.

خوایه‌ گیان بمانخه‌ره سه‌ر ریگای راست (آمین).

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (مَسْعُود)^(١) (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: (الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمَ الَّذِي تَرَكْنَا عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ)^(١).

(١) له‌ سالی (٣٢) ی کۆچیدا له‌ شاری مه‌دینه وه‌فاتی کردووه‌و له‌ به‌قیع به‌ خاک سپه‌راوه (په‌زای خوای لی‌بی‌ت).

واته: پَیگای راست بریتیه له‌و به‌رنامه‌و پَی‌بازو سوننه‌تانه‌ی، که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆمانی به‌جی هیشتوو له‌فه‌رمووده‌کانیدا.

که‌واته پَیگای راست ته‌نها بریتیه له‌شوین که‌وتنی ده‌قی قورئانی پیروزو فه‌رمووده‌راسته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ)، به تیگه‌یشتن و بیرو باوه‌ری پیشینانی پیاو چاک (په‌حمه‌تی خویان لیبت) نه‌ک شوین که‌وتنی پَی‌بازه‌چه‌وت و چیل و بیدعه‌و داهین‌راوه‌کان.

بی‌گومان هه‌موو که‌س به‌ده‌م عه‌یبی نییه‌و ده‌لیت: من‌حه‌قم و له‌سه‌ر پَیگای راستم، به‌لام به‌کرده‌وه‌کانی ده‌رده‌که‌ویت، که‌ئه‌و که‌سه‌راستگۆیه‌یا نا، چونکه‌زۆر جار ده‌بینیت قسه‌و کرده‌وه‌ی که‌سیک پیچه‌وانه‌ی یه‌که‌و ئه‌وه‌ی، که‌به‌زمان ده‌لیت پیچه‌وانه‌ی دلیتی و له‌دلیدا نییه، په‌نا به‌خوا.

ئیمامی (یونس) (الصَّديق) (۲) (په‌حمه‌تی خوی لیبت) ده‌فه‌رموویت: (قُلْتُ لِلشَّافِعِيِّ: إِنَّ صَاحِبَنَا اللَّيْثَ كَانَ يَقُولُ: إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَمْشِي عَلَى الْمَاءِ

(۱) أَخْرَجَهُ الإِسْمَاعِيلُ الطَّبْرَانِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (مُعْجَمِهِ الْكَبِيرِ) بِرَقَم (١٠٤٥٤).

(۲) له‌سالی (۱۷۰) ی کۆچیدا له‌دایک بووه، له‌سالی (۲۶۴) ی کۆچیدا له‌ته‌مه‌نی (۵۸) سالییدا وه‌فاتی کردوو (په‌حمه‌تی خوی لیبت).

فَلَا تَعْتَرُوا بِهِ حَتَّىٰ تَعْرِضُوا أَمْرَهُ عَلَى الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، ؟ فَقَالَ الشَّافِعِيُّ : قَصَّرَ
اللَّيْثُ رَحِمَهُ اللَّهُ ، بَلْ إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَمْنَحِي عَلَى الْمَاءِ، وَيَطِيرُ فِي الْهَوَاءِ، فَلَا
تَعْتَرُوا بِهِ حَتَّىٰ تَعْرِضُوا أَمْرَهُ عَلَى الْكِتَابِ^(۱).

واته: به ئیمامی (الشَّافِعِيُّ)^(۲) م (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ووت: به‌راستی
پیش‌ه‌وای ه‌و‌رپیمان (اللیث) ی کوری (سعد)^(۳) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت)
ده‌فه‌رموویت: گه‌ر که‌سیکتان بینی به‌سه‌ر ئاودا فری و پویشت، ئه‌وه پیی
هه‌لمه‌خه‌له‌تین و باوه‌ری پیی مه‌که‌ن، هه‌تا کردارو گفتاره‌کانی،
هه‌لئه‌سه‌نگین و به‌راوردی نه‌که‌ن، له‌گه‌ل قورئانی پیروزو فه‌رموده‌کانی
پینغه‌مبه‌ری خوادا (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم).

ئیمامی (الشَّافِعِيُّ) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) فه‌رمووی: ئیمامی (اللیث) ی
کوری (سعد) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) به‌کورتی باسی کردوه و کورتی

(۱) (مواظط الإمام الشَّافِعِي) (۷/۱) (الْفُؤَادُ بَيْنَ أَوْلِيَاءِ الرَّحْمَنِ وَأَوْلِيَاءِ الشَّيْطَانِ . لِإِنَّ تَمِيمَةَ
(۱۳/۱) (تَفْسِيرُ ابْنِ كَثِيرٍ) (۲۳۳/۱) . شَرَحُ الْعَقِيدَةِ الطَّحَاوِيَّةِ . لِإِنَّ أَبِي الْعِزِّ الْحَنْفِيَّ
(۳۴۰/۱).

(۲) له سالی (۱۵۰) ی کۆچیدا له شاری (العُرَّة) له دایک بووه، له سالی (۲۰۴) ی کۆچیدا
له ته‌مه‌نی (۵۴) سالییدا له (بصر) وه‌فاتی کردوه (په‌حمه‌تی خوای لیبیت).

(۳) له سالی (۹۴) ی کۆچیدا له دایک بووه، له سالی (۱۷۵) ی کۆچیدا له ته‌مه‌نی (۸۱)
سالییدا وه‌فاتی کردوه (په‌حمه‌تی خوای لیبیت).

کردۆته وه، به لکو من درێژی ده که مه وه ده لیم: گهر که سیکتان بینی
به سه ر ئاودا فری و پویشته، یا به بۆشایی ئاسماندا فری، ئه وه پیی
هه لمه خه له تین و باوه ری پی مه که ن، هه تا کردارو گفتاره کانی
هه لئه سه نگین و به راوردی نه که ن له گه ل قورئانی پیروژدا.

که واته بی گومان ته نها قورئانی پیروژو فه رمووده کانی

پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) پیوه رن بۆ هه لسه نگاندن و
تا قیکردنه وه ی خه لکی باش و خراپ، نه ک قسه ی ئه م و ئه و.

بی گومان به کرده وه باش و خراپ، له خواترس و له خوانه ترس، راستگۆ و
نا راستگۆ ده رده که ویت، تۆ مه لی فلان که س عیلم و زانیاری چۆنه،
به لکو بلی فلان که س، کرده وه و عه مه لی پۆژانه ی چۆنه؟

جوړه‌کانی هیدایه‌ت

بی‌گومان دوو جوړ هیدایه‌تمان هیه، که ئه‌مانه‌ن:

جوړی یه‌که‌م: هیدایه‌ت به مانای پړئ نیشان‌دان، که پیی ده‌ووتریت: هیدایه‌تی گشتی (الْهُدَايَةُ الْعَامَّةُ)، ئه‌م جوړه هیدایه‌ت‌ه‌یان له‌تواناو ده‌سه‌لاتی پیغه‌مبه‌راندا (سه‌لامی خویان له‌سهر بیټ) هیه، به‌ه‌مان شیوه له‌تواناو ده‌سه‌لاتی شوین که‌وتوانیشیاندا هیه.

خوای په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموویت: ﴿۰۰۰ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (۵۲) (۱).

واته: بی‌گومان تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پړگای راست نیشانی خه‌لکی ده‌ده‌یت و بویان پوون ده‌که‌یت‌ه‌وه.

هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سه‌ل) ی‌کوری (سَعْد) (۲) (په‌زای خوای لیبت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ئیمامی (عَلِيٍّ) ی‌کوری (أَبُو

(۱) سُورَةُ (الشُّوْرَى) الْآيَةُ: (۵۲).

(۲) له‌سالی (۹۱) ی‌کوچیدا له‌ته‌مه‌نی (۱۰۰) سالدیدا وه‌فاتی کردووه (په‌زای خوای لیبت)

طَالِبِی (پره‌زای خوای لیبیت) فه‌رموو: { ۰۰۰ فَوَاللَّهِ لَأَنْ يُهْدَى بِكَ رَجُلٌ وَاحِدٌ خَيْرٌ لَّكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ }^(۱).

واته: سویند به خوای گه‌وره، گهر خوای په‌روه‌ردگار به‌هوی تووه هیدایه‌تی ته‌نها که‌سیک بدات، ئه‌وه بی‌گومان بو تو له ووشتی سوور باشترو به‌نرختره.

پیغه‌مبه‌ری خوا (علیه‌السلام) له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا به ئیمامی ع‌لی (پره‌زای خوای لیبیت) فه‌رموو: گهر خوای گه‌وره به‌هوی تووه هیدایه‌تی که‌سیک بدات، به‌لام پیی نه‌فه‌رموو، گهر تو که‌سیک هیدایه‌ت بده‌یت.

جووری دووهم: هیدایه‌ت به مانای چه‌سپاندنی باوهر له دل‌دا، که پیی ده‌ووتریت: هیدایه‌تی تایبه‌ت (الْهِدَايَةُ الْخَاصَّةُ)، ئه‌م جووره هیدایه‌ته‌یان له تواناو ده‌سه‌لاتی هیچ که‌سیک‌دا نییه، هه‌تا پیغه‌مبه‌رانیش (سه‌لامی خوایان له‌سه‌ر بیت).

ئیمامی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (پره‌زای خوای لیبیت) ده‌فه‌رموویت: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ « قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ لَكَ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». قَالَ : لَوْلَا أَنْ

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ الْبُخَارِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (۲۹۴۲).

تُعَيِّرَنِي قُرَيْشٌ يَقُولُونَ : إِنَّمَا حَمَلَهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ الْجُرْعُ لَأَقْرَظْتُ بِهَا عَيْنَكَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ :
(إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ) { (۱) }.

واته : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به (أَبُو طَالِب) ی مامی فه‌رموو: بَلَىٰ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، گهر ئه‌م ووشه‌یه بلیت، ئه‌وه بی‌گومان له پاشه‌پوژدا لای خوای گهره شایه‌تیت بۆ ده‌ده‌م، به‌لام مامی ووتی: گهر له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه، که قوره‌یشیکان سه‌رزه‌نشتم بکه‌ن و بلین: (أَبُو طَالِب) له‌به‌ر ناره‌حه‌تی و بی‌زاری و توویه‌تی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئه‌وه بی‌گومان چاوو دلتم پوژن ده‌کرده‌وه و ئه‌م ووشه‌یه‌م ده‌رده‌ب‌ری، خوای په‌روه‌ردگار ئایه‌تی ناره‌ده‌ خواره‌وه و فه‌رمووی: تۆ ناتوانیت هیدایه‌تی که‌سیک بده‌یت، که پی‌ت خو‌شه هیدایه‌ت وهر‌گری‌ت و موسولمان بی‌ت، به‌لکو خوای گهره به‌ته‌نها خو‌ی هیدایه‌تی خه‌لکی ده‌دات.

دایکی باوه‌رداران (عَائِشَةُ) (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت:
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: {اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ خَاصَّةً} { (۱) }.

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ مُسْلِمٌ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (١٤٤).

واته: خواجه داوات لیده‌که‌م، که هی‌زو ده‌سه‌لات به ئی‌سلام به‌خشیت،
 به هیدایه‌تدانی (عُمَر) ی کورپی (الْحُطَّاب) (په‌زای خوی لی‌بیت).
 گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست (ﷺ) هیدایه‌ت و پرینمونی به‌واتای
 دروست کردن و چه‌سپاندنی باوه‌ر له دل‌دا له ده‌سه‌لاتی خۆیدا بوايه،
 ئه‌وه بی‌گومان خوی هیدایه‌تی ئیمامی (عُمَر) ی (په‌زای خوی لی‌بیت)
 ده‌داو باوه‌ری له دل‌دا ده‌چه‌سپان و له خوی په‌روه‌ردگار نه‌ده‌پارایه‌وه،
 که هیدایه‌تی بدات.

ئهم به‌لگانه‌ی، که باس‌مان کردن، په‌دن بۆ سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی، که
 خه‌لکی هه‌ل‌ده‌خه‌له‌تین و پی‌یان ده‌لین: ئیمه‌ ده‌توانین هیدایه‌ت‌تان
 بده‌ین و بتان خه‌ینه سه‌ر ری‌گای راست و باوه‌رو ئیمان له دل‌تاندا
 بچه‌سپینین و له بی‌باوه‌ری و گومرای ده‌رتان که‌ین.

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ (رَحْمَةُ اللَّهِ فِي مُسْنَدِهِ) بِرَقْم (٥٦٩٦). وَالْإِمَامُ الْحَاكِمُ (رَحْمَةُ اللَّهِ فِي الْمُسْتَدْرَكِ) بِرَقْم (٤٤٨٥) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَمَعْنَى مُخْرَجَاهُ. وَعَلَّقَ عَلَيْهِ الْإِمَامُ الذَّهَبِيُّ (رَحْمَةُ اللَّهِ) فَقَالَ: عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ وَمُسْلِمٍ. وَالْإِمَامُ ابْنُ جِبَّانٍ (رَحْمَةُ اللَّهِ فِي صَحِيحِهِ) بِرَقْم (٤٤٨٥). وَقَالَ الْإِمَامُ ابْنُ حَبَرٍ (رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (الْفَتْحِ) (٤٨/٧): رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِإِسْنَادٍ صَحِيحٍ. وَصَحَّحَهُ إِمَامُنَا الْأَلْبَانِيُّ (رَحْمَةُ اللَّهِ) فِي (الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم (٣٢٢٥) وَ (صَحِيحُ مَوَارِدِ الظُّمَّانِ) بِرَقْم (٢١٨٠) وَ (صَحِيحُ ابْنِ مَاجَهَ) (٨٥).

دروسته باوه‌ردار داوای شتی باش و گه‌وره له خوا بکات

۷- فه‌رمووده‌ی خوا: ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که دروسته موسوّلمان داوای شتی باش و گه‌وره له‌خوا‌ی په‌روه‌ردگار بکات.

په‌روه‌ردگارمان له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا فی‌ری ئه‌وه‌مان ده‌کات، که لێ‌ی بپارێینه‌وه‌و داوای لێ‌بکه‌ین، که بمانخاته‌ سه‌ر پێگای ئه‌و که‌سانه‌ی، که‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ریاندا پ‌ژاندووه‌، بێ‌ گومان ئه‌مه‌ش داواکردنی شتیکی زۆر گه‌وره‌و گرنگه‌و ئه‌م داواکارییه‌ داواکارییه‌کی بچووک نییه‌.

هاوه‌لی خۆشه‌یست (أَبُو هُرَيْرَةَ) (په‌زای خوا‌ی لیبی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: {فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفْجَرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ} (۱).

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ الْبُخَارِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (۲۷۹۰) وَاللَّفْظُ لَهُ. وَالْإِمَامُ ابْنُ حَبَّانَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (۴۶۱۱).

واته: گه‌ر پارانه‌وه‌و داوای به‌ه‌شتان له‌ خوای گه‌وره‌و میهره‌بان کرد ، ئه‌وه‌ داوای به‌ه‌شتی فیرده‌وسی لی‌ بکه‌ن، چونکه‌ بی‌ گومان فیرده‌وس له‌ ناوه‌راستی هه‌موو به‌ه‌شته‌کاندایه‌و له‌ هه‌موو به‌ه‌شته‌کان به‌رزو ب‌لند تره‌و سه‌قفو بانی فیرده‌وس، عهرشی خوای په‌روه‌ردگار هه‌و پووباری هه‌موو به‌ه‌شته‌کان، له‌ فیرده‌وسه‌وه‌ هه‌ل‌ده‌قولیت و فیرده‌وس سه‌رچاوه‌ی ئاوو پووباری هه‌موو به‌ه‌شته‌کانه‌.

پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست (ﷺ) له‌م فه‌رمووده‌ پیرۆزه‌دا، فی‌ری ئه‌وه‌مان ده‌کات، که‌ داوای خۆشترین و گه‌وره‌ترین به‌ه‌شت له‌ په‌روه‌ردگارمان بکه‌ین، که‌ فیرده‌وسه‌.

که‌واته‌ دروسته‌ داوای نازو نیعمه‌تی گه‌وره‌ له‌ خوای په‌روه‌ردگار بکه‌یت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (٦٩).

واته: هه‌ر که‌سیک گوپرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکات، ئه‌وه بی‌گومان له پاشه‌پوژدا له‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا ده‌بیئت، که خوای په‌روه‌ردگار نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ریاندا پژاندووه، که بریتین له: پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیئت) هه‌روه‌ها راستگو‌یان و شه‌هیدان و پیاو چاکان، (په‌زاو په‌حمه‌تی خوای لیبیئت) به‌پاستی ئه‌مانه‌ی، که باسکران باشت‌ترین و چاک‌ترین دۆست و هاو‌پین.

ئه‌ی خوای گه‌وره و میهره‌بان، ئیمه‌ی تاوانبار لیئت ده‌پارپینه‌وه، که له به‌ه‌شتدا له‌گه‌ل ئه‌م کۆمه‌له‌ پاکانه‌دا کۆمان بکه‌ره‌وه‌و له ئاگری دۆزه‌خ بمان پارپزه (آمین).

پیش‌ه‌وای ته‌فسیر (أَبُو الْعَالِيَةِ)^(١) (په‌حمه‌تی خوای لیبیئت) له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَبَّاس) هه‌وه (په‌زای خویان لیبیئت)

(١) سُورَةُ (التَّيْسَاء) الْآيَةُ: (٦٩).

ده‌گی‌ریتنه‌وه، که له ته‌فسیری پښگای راستدا فه‌رموویه‌تی: (هُوَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَصَاحِبَاهُ قَالَ: فَذَكَرْنَا ذَلِكَ لِلْحَسَنِ فَقَالَ صَدَقَ وَاللَّهِ وَنَصَحَ وَاللَّهُ هُوَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا^(۲).

واته: ئەو که‌سانه‌ی، که خوای په‌روه‌ردگار نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ریاندا پ‌ژاندوووه بریتین له: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (عَبْدُ اللَّهِ ﷺ) هه‌روه‌ها هه‌ردوو هاوه‌له به‌پ‌ژه‌که‌ی: (أَبُو بَكْرٍ) (الصِّدِّيقُ)^(۳) و (عُمَرُ) ی کورپی (الْخُطَّاب) (په‌زای خویان لی‌بی‌ت).

ئیمامی (أَبُو الْعَالِيَةِ) (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: ئەم ته‌فسیره‌ی ئیمامی (عَبْدُ اللَّهِ ﷺ) ی کورپی (عَبَّاس) مان (په‌زای خویان لی‌بی‌ت) بو‌ئیمامی (الْحَسَنُ الْبَصْرِي)^(۴) (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت) باسکرد، ئەویش فه‌رمووی: ئیمامی (عَبْدُ اللَّهِ ﷺ) ی کورپی (عَبَّاس) (په‌زای خویان لی‌بی‌ت)

(۱) له سالی (۱۲۱) ی کۆچیدا وه‌فاتی کردوووه (په‌حمه‌تی خوای گه‌وره‌ی لی‌بی‌ت).
 (۲) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أُخْرِجَهُ الْإِمَامُ الْحَاكِمُ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (الْمُسْتَدْرَكِ) بِرَقْمٍ (۳۰۲۵) وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ الْإِسْنَادِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ. وَعَلَّقَ عَلَيْهِ الْإِمَامُ الذَّهَبِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (التَّلْخِصِ) وَقَالَ: صَحِيحٌ. وَأَنْظَرُ: (الْمُسْتَدْرَكِ) (۲/ ۲۶۰).
 (۳) له سالی (۱۳) ی کۆچیدا له ته‌مه‌نی (۶۳) سالی‌دا وه‌فاتی کردوووه (په‌زای خوای لی‌بی‌ت).

(۴) له سالی (۱۱۰) ی کۆچیدا وه‌فاتی کردوووه (په‌حمه‌تی خوای لی‌بی‌ت).

پاستی فهرمووه و پاست ده‌کات، سویند به خوی گه‌وره ئه‌م هاوه‌له به‌پژه ئامۆژگاری و نه‌سیحه‌تی خوی کرد، بی‌گومان مه‌به‌ست به پِیگای پاست بریتیه له شوین که‌وتنی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌روه‌ها هه‌ردوو هاوه‌له به‌پژه‌که‌ی: ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (الصِّدِّيقُ) و ئیمامی (عُمَرُ) ی کوپی (الْحُطَّابِ) (په‌زای خویان لیبت).

ئیمامی (عَاصِمُ الْأَحْوَلُ)^(۱) (په‌حمه‌تی خوی لیبت) ده‌فه‌رموویت: ئیمامی (أَبُو الْعَالِيَةِ) (په‌حمه‌تی خوی لیبت) له ته‌فسیری پِیگای پاستا ده‌فه‌رموویت: (هُوَ النَّبِيُّ ﷺ) وَصَاحِبَاهُ مِنْ بَعْدِهِ، قَالَ عَاصِمٌ: فَذَكَّرَنَا ذَلِكَ لِلْحَسَنِ، فَقَالَ: صَدَقَ أَبُو الْعَالِيَةِ وَنَصَحَ^(۲).

واته: ئه‌و که‌سانه‌ی، که خوی گه‌وره نازو نیعه‌تی به‌سه‌ریاندا پژاندوو بریتین له: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌روه‌ها هه‌ردوو هاوپی و هاوه‌له‌که‌ی دوی خوی، که بریتین له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو بَكْرٍ) (الصِّدِّيقُ) و (عُمَرُ) ی کوپی (الْحُطَّابِ) (په‌زای خویان لیبت).

(۱) له سالی (۱۴۲) ی کۆچیدا وه‌فاتی کردوو (په‌حمه‌تی خوی لیبت).

(۲) أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ (ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ) (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (تَفْسِيرِهِ) (۹/۱) يَرْقَمُ (۳۴).

ئیمامی (عَاصِمُ الْأَحُول) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) ده‌فهرموویت: ئەم تهفسیره‌ی ئیمامی (أَبُو الْعَالِيَةِ) مان (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) بۆ ئیمامی (الْحَسَنُ الْبَصْرِي) (په‌حمه‌تی خوای لیبیت) باسکرد، ئەویش فهرمووی: ئیمامی (أَبُو الْعَالِيَةِ) راستی فهرموو، به‌راستی ئامۆژگاری و نه‌سیحه‌تی خیری خۆی کرد.

باوه‌رداری راسته‌قینه نابیت به‌کرده‌وه‌کانی پیچه‌وانه‌ی قسه‌کانی بکات

۸ = فهرمووده‌ی خوای په‌روه‌ردگار: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝﴾ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی، که باوه‌رداری راسته‌قینه ئەو که‌سه‌یه، که کرده‌وه‌کانی له‌گه‌ڵ قسه‌کانیدا یه‌ک بیت و پیچه‌وانه‌ی یه‌ک نه‌بن.

بۆ گومان هه‌موو که‌سیکی موسوڵمان، که نوێژ ده‌کات، له‌ نوێژه‌که‌یدا، به‌ زمان له‌ خوای گه‌وره

ده‌پارێته‌وه‌و ده‌لێت: خواجه گیان هیدایه‌تم بده‌یت بۆ سه‌ر پێگای راست، ئەو پێگا راسته‌ی، که خۆت پێی پازیت و به‌ پێگای راستت داناوه‌.

که واته هه موو موسولمانیکی نویژ خوین به زمان ئه م دوعا چاکه ده کات، به لام موسولمانان به کرده وه له به رامبه ر ئه م دوعا چاکه دا ده بنه چه نده ها به شه وه به لام باشتینان ئه وانن، که راستگۆن و به کرده وه کانیاں ده یسه لمینن، که له سه ر پښگای راستن، چونکه به رده وامن له سه ری و پوژ به پوژ هه ولی زیاتر ده دهن و به ره و باشت ده چن.

ئه م جوړه که سانه ئه وانن، که کردارو گفتاره کانیاں به پیی قورئان و سوننه ته و ئه وه نده ی وه ک ئاده میزادیك له توانایاندا هه بیئت هه نگاو به هه نگاو به پیی قورئان و سوننه ت ده پۆن و به ده گمه ن تووشی گوناھو تاوان ده بن، به لام له گوناھو تاوان نه پاریزراوون و (مَعْصُوم) نین.

ئه م جوړه یان باشتین جوړی باوه پدارنن له دواى پیغه مبه ران و هاوه لان (سه لام و په زای خویان لیبیئت)، چونکه کردارو گفتاره کانیاں به که وه ئه وه ی، که به زمان داواى ده که ن به کرده وه ش هه ولی بو ده دهن، خوی گه وره ش به په حم و میهره بانی خوی له م کوومه له مان بگپښت و له گه ل ئه واندا له به هه شتدا کوومان بکاته وه.

خوای گەورەو میهرەبان دەفەر موویت: ﴿وَنُودُواْ اَنْ تَلْكُمُ الْجَنَّةُ اَوْ رِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (٤٣) ﴿١﴾.

واتە: بانگی باوەرداران دەکریت لە پۆژی قیامەتداو پێیان دووتریت: ئەم بەهەشتانەی، کە ئێوە دەچنە ناویەووە دەستان کە وتوو، بەهۆی کردووە چاکەکانی دنیا تانەووە.

خوای پەرەردگار بە ئەهلی بەهەشت دەفەر موویت: بپۆنە بەهەشتەو (بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) بەهۆی کردووە چاکەکانتەو، پێیان نافەر موویت: بپۆنە بەهەشتەو (بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) بەهۆی قسەکانتانەو.

سویند بەخوای گەورەو میهرەبان، گەر کەسێک تەنها لە تەفسیری ئەم سوورەتە پیروژە تیبگات، ئەو بەهیچ شیوەیەکی نزیک بیدعو گومرایی نابێتەو، چونکە خوای پەرەردگار بە ئایەتی ﴿اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ ﴿١﴾ فیئری ئەوەمان دەکات، کە هەموو کاتیکی لێی بپارێنەووە داوی ئەوێ لێبکەین، کە بمانخاتە سەر پێگای پاست، بێ گومان پۆیشن لەسەر بیدعو گومرایی پۆیشن نییە لەسەر پێگای پاست، بەلکو

(١) سُورَةُ (الْاَعْرَافِ) الْاَيَةُ: (٤٣).

پیچه‌وانه‌ی پښگای راسته، که‌واته به‌دهم داوای پښگای راست مه‌که‌و به کرده‌وش پیچه‌وانه‌ی قسه‌که‌ت بکه‌یت، به‌لکو هه‌ول‌بده به ویستی خوای په‌روه‌ردگار، که کردارو گفتارت یه‌ک بی‌ت و یه‌ک به‌راست بخه‌نه‌وه.

بی‌گومان خویندنی سووره‌تی پیروزی فاتیه بو‌مردوو، ئیتر له ته‌عزی‌و گورستاندا بی‌ت، یا له هه‌ر جیگایه‌کی تر‌دا بی‌ت بیدعه‌یه‌و پیچه‌وانه‌ی قورئان و سوننه‌ته، چونکه نه پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) نه هاوه‌له به‌پریزه‌کانیشی (په‌زای خویان لی‌بی‌ت) ئه‌م کاره‌یان نه‌کردوووه فرمانیشیان پی‌نه‌کردوووه.

دایکی باوه‌رداران (عَائِشَةُ)^(۱) (په‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: {مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ} (۲).

واته: هه‌ر که‌سی‌ک کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجام بدات و به عیباده‌ت و خیر و چاکه‌ی بزانی‌ت، به‌لام ئه‌و کرده‌وه‌یه، فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی‌ت،

(۱) له سالی (۵۷) ی کو‌چیدا له شاری مه‌دینه وه‌فاتی کردوووه (په‌زای خوای لی‌بی‌ت).

(۲) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ مُسْلِمٌ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (٤٥٩٠).

ئوه ئه و کرده و ده وه و ده رنا گیریت و رده ده کریت ه وه و به سه ر خاوه نه که یدا ده دریت ه وه .

ئهم فه رموده به لگه یه له سه ر ئه وه ی، که بیده و گومرای له ئاینی پیروزی ئیسلامدا نییه، بی گومان ته نها قورئانی پیروزو سوننه ته کانی پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) به سن بو ئه وه ی، که په ی ره وی بکری، نه ک بیده و گومرای .

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له گورستاندا چی فه رموه؟

دایکی باوه رداران (عائِشَة) (ره زای خوا ی لیبیت) ده فه رمویت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: { ... فَقَالَ إِنَّ رَبَّكَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَأْتِيَ أَهْلَ الْبَقِيعِ فَتَسْتَغْفِرَ لَهُمْ. قَالَتْ قُلْتُ كَيْفَ أَقُولُ لَهُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ : قُولِي السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَيَرْحَمْ اللَّهُ الْمُسْتَفْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَلْآخِفُونَ }^(۱).

واته: (جبریل) (سه لامی خوا ی له سه ر بیت) هات بو لام و پی می فه رمو: به راستی په روه ر دگارت فه رمانت پی ده کات، که برویت بو گورستانی

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ مُسْلِمٌ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) ِ بِرَقْم (۲۳۰۱).

بە قیعو داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکەیت، لە خوای گەورە، دایکمان
(عَائِشَةُ) (پەزای خوای لیبیت) دەفەرموویت ووتم: کاتیک، کە سەردانی
گۆرستانم کرد چی بلیم پێیان ئەی پیغمبەری خوا (ﷺ)؟

پیغمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: بلی: {السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
بُكْمٌ لِّلْآحِقُونَ}.

واتە: سەلامی خواتان لە سەر بیّت ئەی خەلکی شار، ئەوانەتان، کە
باوەردارو موسولمانن، خوای گەورە پەرحم بکات بەوانەمان، کە پیشمان
کەوتوونەو مردوونەو بەوانەشمان، کە هیشتا نەمردوونەو لە ژياندان،
(إِن شَاءَ اللَّهُ) ئیمەش بەدوای ئیو دەدا دین.

خوشک و برای بە پێزو خوشەویستم، ئەمە، کە لەم فەرموودە پێرۆزەدا
هاتوو، تەنها شتیکی، کە سوننەتی پیغمبەری خوشەویستەو (ﷺ)
دروست و حەقە، کە لە گۆرستاندا ئەنجام بدریّت و بکریّت، کاتیک، کە
دایکمان (عَائِشَةُ) (پەزای خوای لیبیت)

به پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستی (ﷺ) فه‌رموو: کاتیك، که چوم بو
گورستان چی شتیك باشه، که بیلیم؟

پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) فی‌ری کرد، که ئەم دوعایه بخوینیت،
پی نه‌فه‌رموو بلّی: (الْفَاتِحَة).

بی گومان هیچ که‌سیك له پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست (ﷺ) خواناسترو
زان‌تر نییه‌و هیچ که‌سی‌کیش نییه، که به ئەندازه‌ی ئەو (ﷺ) فه‌زل‌و
که‌وره‌یی سووره‌تی (الْفَاتِحَة) بزانی‌ت، به‌لام خویندنی ئەم سووره‌ته
پی‌روژه له گورستان و ته‌عزی‌دا نه‌خویناویه‌تی و نه‌فی‌ری ئیمه‌شی کردوو،
که له‌و جی‌گایانه‌دا بیخوینین (ﷺ).

ئیمامی (سُلَیْمَان) ی کوری (بُرَیْدَة)^(۱) (په‌حمه‌تی خوای لَیْبِی‌ت) له
(بُرَیْدَة)^(۲) ی باوکیه‌وه (په‌زای خوای لَیْبِی‌ت) ده‌گیریت‌ه‌وه، که
فه‌رموویه‌تی: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُعَلِّمُهُمْ إِذَا خَرَجُوا إِلَى الْمَقَابِرِ فَكَانَ

(۱) له سالی (۱۰۵) ی کوچیدا له ته‌مه‌نی (۹۰) سالی‌دا وه‌فاتی کردوو (په‌حمه‌تی خوای لَیْبِی‌ت).

(۲) له سالی (۶۳) ی کوچیدا وه‌فاتی کردوو (په‌زای خوای گه‌وره‌ی لَیْبِی‌ت).

قَائِلُهُمْ يَقُولُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَلْآحِقُونَ أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ^(۱).

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لانی (پره‌زای خویان لی‌بی‌ت) فی‌ری ئەوه ده‌کرد، که کاتی‌ک پۆ‌یشتن بۆ گۆرستان بلّین: {السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَلْآحِقُونَ أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ}.

واته: سه‌لامی خواتان له‌سه‌ر بی‌ت ئە‌ی خه‌لکی شار، ئە‌وانه‌تان، که باوه‌ردارو موسولمانن، ئی‌مه‌ش (إِن شَاءَ اللَّهُ) به‌دوای ئی‌وه‌دا دی‌ین و پی‌تان ده‌گه‌ین، داواکارم له‌خوای گه‌وره، که له‌ئیمه‌و ئی‌وه‌ش خو‌ش بی‌ت.

ته‌ماشا‌که‌ن ئە‌م هاوه‌له‌خۆشه‌ویسته (پره‌زای خوای لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رمووی‌ت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاوه‌لانی (پره‌زای خویان لی‌بی‌ت) فی‌ری ئە‌وه ده‌کرد، که کاتی‌ک پۆ‌یشتن بۆ گۆرستان ئە‌م دو‌عایه‌ بلّین، نه‌یفه‌رموو: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فی‌ری ئە‌وه‌یانی نه‌کرد، که له‌گۆرستاندا بلّین: (الْفَاتِحَةُ).

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ مُسْلِمٌ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْمِ (۲۳۰۲).

که واته خویندنی ئه م دوعایانه سوننه ته و خویندنی سووره تی فاتیه
پیچه وانه ی سوننه ته و بیدعه یه .

پیویسته په نا بگرین به خوا له ریگای چه وتو چیل

۹ — فه رموده ی خوی گه وره : ﴿عَنِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الْضَالِّينَ﴾ ﴿٧﴾
به لگه یه له سه ر ئه وه ی، که درسته و پیویستیشه له سه ر هه موو
باوه رداریک، که له هه موو کاتیگدا، په نا بگریت به خوی گه وره و
میهره بان، له هه موو به رنامه و ریباریگ، که پیچه وانه ی ئاینی پیروزی
ئیسلام بیټ .

خوشک و برای به پیرو خوشه ویستم تو له هه موو نویژه کانتدا له
په روه ردگارت ده پارپیته وه، که نه تخاته سه ر ریگا و ریباری گاورو
جوله که کان، ده ی که واته خوت مه شوبهینه به وان و خوت بیاریزه له و
کردار و گفتارانه یان، که پیچه وانه ی ده قی قورئانی پیرو و فه رموده
راسته کانی پیغه مبه ره خوشه ویسته که ته (صلی الله علیه و آله و سلم).

هاوه‌لی زۆر خۆشه‌ویست (عَدِیَّ)ی کوپی (حَاتِم)^(۱) (پره‌زای خوای لَبِیَّت) ده‌فه‌رموویت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: {إِنَّ الْمَغْضُوبَ عَلَيْهِمْ الْيَهُودُ، وَالضَّالِّينَ النَّصَارَى} (۲).

واته: ئەو که‌سانه‌ی، که په‌روه‌ردگار غه‌زه‌بی لیگرتوون بریتین له: جووله‌که‌کان و ئەو که‌سانه‌شی، که گومراو سه‌رلی شیواون بریتین له: گاوه‌کان.

به‌لام به‌داخه‌وه ئیمه به زمان په‌نا ده‌گرین به خوای گه‌وره‌و میهره‌بان له‌وه‌ی، که نه‌مانخاته سه‌ر پیگای گاوه‌و جووله‌که‌کان و به دورمان بکات له کردارو گفتاره‌کانیان، به‌لام وه‌ک کرده‌وه له زۆر شتدا چاو له‌وان ده‌که‌ین و وه‌ک ئەوان ده‌که‌ین و هه‌نگاو به هه‌نگاو شوینیان ده‌که‌ین،

(۱) له سالی (۶۷ یا ۶۸)ی کۆچیدا له ته‌مه‌نی (۱۲۰) سالی‌دا وه‌فاتی کردووه (پره‌زای خوای لَبِیَّت).

(۲) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ أَحْمَدُ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (مُسْنَدِهِ) بِرَقْمٍ (١٥٦٧٠). وَالْإِمَامُ ابْنُ حِبَّانَ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْمٍ (٦٢٤٦) وَقَالَ مُحَقِّقُهُ الشَّيْخُ شُعَيْبُ الْأَزْهَرِيُّ: حَدِيثٌ حَسَنٌ لَعَنَهُ. وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ أَحْمَدُ شَاكِرٌ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي تَغْلِيْقِهِ عَلَى (تَفْسِيرِ الطَّبْرِيِّ) (١/١٨٥). وَصَحَّحَهُ إِمَامُنَا الْأَلْبَانِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (سُلْسِلَةِ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْمٍ (٣٢٦٣).

مه گه ره که سیگمان خوی پهره ردار پهره می لی کردبی و له شه ری شه یان و شوینکه و توانی پاراستبی .

ئایا سهر پووتی و پووت و قوتی و له بهر کردنی جلو بهرگی ته سک و ته نک، له لایه ن ئافره تان و پیاوانه وه بریتی نییه له شوین که وتنی گاورو جووله که کان؟

ئایا دانانی قه نافزو حه فر کردن و ملوانکه له مل کردن و گواره له گوی کردن، له لایه ن پیاوانه وه، بریتی نییه له شوینکه وتنی گاورو جووله که؟

ههر مودی لکی ناشه رعی له وولاته بی باوه پره کانه وه ده ربچی، به داخه وه یه کسه ر لای ئیمه جیبه جی ده کری و ده که ویته بازاره کانمانه وه و له لایه ن موسولمانی بی ئاگاو حه رام خوړو گوی به قیامت نه ده ره وه ده فروشریت و ده که ویته ماله کانمانه وه .

ئیمامی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (په زای خوی لیبت) ده فره مویت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فره مووی: { إِذَا قَالَ الْإِمَامُ (غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ) فَقُولُوا آمِينَ، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ، قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ، عُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ }^(۱).

(۱) حَدِيثٌ صَحِيحٌ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ الْبُخَارِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (۷۸۲). الْإِمَامُ مُسْلِمٌ

واته: کاتیک، که پیش نویژ (الإمام) له ناو نویژدا

ووتی: (عَبْرَ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ)، ئیوه‌ش بلین: (آمین).

واته: خواجه گیان دوعا و پارانه وه‌مان قه‌بوول که، چونکه له و کاته‌دا مه‌لاییکه‌کان ده‌لین: (آمین)، جا هر که سیك ئامینه‌که‌ی له‌گه‌ل ئامینی مه‌لاییکه‌دا یه‌ک بگریت و جووت بی‌ت، ئه‌وه بی‌گومان خوی گه‌وره‌و میهره‌بان، له‌هه‌موو گونا‌هو تاوانه‌ بچوکه‌کانی پیشووی خوش ده‌بی‌ت.

زه‌یدی کوری عه‌مر به‌دوای نایینی حه‌ق‌دا ده‌گه‌ریت

هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عُمَرُ)^(۱) (په‌زای خویان لی‌بی‌ت) ده‌فه‌رموویت: (أَنَّ زَيْدَ بْنَ عَمْرٍو بْنَ نُفَيْلٍ حَرَجَ إِلَى الشَّامِ، يَسْأَلُ عَنِ الدِّينِ وَيَتَّبِعُهُ فَلَقِيَ عَالِمًا مِنَ الْيَهُودِ، فَسَأَلَهُ عَنْ دِينِهِمْ فَقَالَ إِنِّي لَعَلِّي أَنْ أَدِينَ دِينَكُمْ ، فَأُخْبِرُنِي فَقَالَ لَا تَكُونُ عَلَى دِينِنَا حَتَّى تَأْخُذَ بِنَصِيحِكَ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ. قَالَ زَيْدٌ مَا أَفْرُ إِلَّا مِنْ غَضَبِ اللَّهِ، وَلَا أَحْمِلُ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ شَيْئًا أَبَدًا ، وَأَلْقِ أَسْطِيعُهُ فَهَلْ تَدُلُّنِي عَلَى غَيْرِهِ؟ قَالَ مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ حَنِيفًا. قَالَ زَيْدٌ: وَمَا الْحَنِيفُ؟ قَالَ دِينَ إِبْرَاهِيمَ لَمْ يَكُنْ يَهُودِيًّا، وَلَا نَصْرَانِيًّا، وَلَا يَعْْبُدُ إِلَّا اللَّهَ. فَحَرَجَ زَيْدٌ فَلَقِيَ

(رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقْم (٩٤٢).

(۱) له‌سالی (۷۱ یا ۷۳) ی کوچیدا وه‌فاتی کردووه (په‌زای خوی په‌روه‌دگاری لی‌بی‌ت).

عَالِمًا مِنَ النَّصَارَى، فَذَكَرَ مِثْلَهُ، فَقَالَ لَنْ تَكُونَ عَلَى دِينِنَا حَتَّى تَأْخُذَ بِنَصِيحِكَ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ. قَالَ مَا أَفِرُّ إِلَّا مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ، وَلَا أَحْمِلُ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَلَا مِنْ غَضَبِهِ شَيْئًا أَبَدًا، وَأَنْتَ أَسْتَطِيعُ فَهَلْ تَدُلُّنِي عَلَى غَيْرِهِ، قَالَ: مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ حَنِيفًا. قَالَ: وَمَا الْحَنِيفُ؟ قَالَ: دِينَ إِبْرَاهِيمَ، لَمْ يَكُنْ يَهُودِيًّا، وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَا يَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ. فَلَمَّا رَأَى زَيْدٌ قَوْلَهُمْ فِي إِبْرَاهِيمَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) خَرَجَ، فَلَمَّا بَرَزَ رَفَعَ يَدَيْهِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ عَلَى دِينِ إِبْرَاهِيمَ^(۱).

واته: (زید) ای کوپی (عمرو) ای کوپی (نُقِل) ^(۲) (په‌حمه‌تی خوی لیبیت) ده‌رچوو بۆ وولاتی شام، پرسپاری ئاینی ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی ئاینیکی حه‌ق بدۆزیته‌وزه‌و شوینی بکه‌ویت، گه‌یشت به‌ زانایه‌کی جووله‌که‌و پرسپاری ئاینه‌که‌یانی کردوو فه‌رمووی: پیناسه‌ی ئاینه‌که‌تانم بۆ بکه‌، به‌لکو ئاینه‌که‌تانم به‌ دل بیت و باوه‌ری پی به‌ینم، زانا جووله‌که‌که‌ ووتی: ناتوانیت بیته‌ سه‌ر ئاینه‌که‌مان و بیته‌ هه‌لگری ئاینه‌که‌مان، هه‌تا به‌شیک له‌ تورهبی و غه‌زه‌بی خوا به‌ده‌ست نه‌ه‌ینیت و بۆ خۆتی مسۆگه‌ر

(۱) وه‌فاتی کرد پیش ئه‌وه‌ی، که وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست (ﷺ) دابه‌زیت (په‌حمه‌تی خوی لیبیت).

(۲) أَثَرُ صَحِيحٍ: أَخْرَجَهُ الْإِمَامُ الْبُخَارِيُّ (رَحِمَهُ اللَّهُ) فِي (صَحِيحِهِ) بِرَقَم (۳۸۲۷).

نەكەیت، (زَیْد) ی كۆپى (عَمْرُو) فەرمووی: من بۆیە بە دواى ئاینێكى
پاكدا دەگەڕێم، تا لە غەزەبى خۆى گەورە بەدوور بم، بى گومان من
لە تورەیی و غەزەبى خۆى پەرەردگارم پادەكەم و ئامادە نیم خۆم
دووچارى تورەیی خۆى گەورە بكەم، چۆن دەتوانم تەحەمولى غەزەبى
خۆى گەورە بكەم؟

(زَیْد) ی كۆپى (عَمْرُو) (پەحمەتى خۆى لیبیّت) بە زانا جوولەكەى
فەرموو: ئایا ئاینى ترم نیشان نادەیت، جگە لە ئاینەكەى خۆتان، زانا
جوولەكەى ووتى: هیچ ئاینێك نازانم و شك نابەم، مەگەر ئەو ئاینەى، كە
دوورە لە بت پەرستى و شەرىك بۆ خوا بپارێدان، (زَیْد) ی كۆپى (عَمْرُو)
فەرمووی: ئەم ئاینە چ ئاینێكە بۆم پێناسە بكە، زانا جوولەكەى ووتى:
مەبەستم ئاینى ئیبراھیم پێغەمبەرە (سەلامى خۆى لەسەر بێت)، كە نە
ئاینى جوولەكەى و نە ئاینى گاوە، بەلكو ئەم ئاینە بریتىیه لە ئەوەى،
كە دەبێت عىبادەت تەنھا بۆ خۆى گەورە و میهرەبان بكرێت.

(زَیْد) ی كۆپى (عَمْرُو) (پەزای خۆى لیبیّت) لای زانا جوولەكەى هەستاو
پۆشت، گەشت بە زانایەكى گاوە، ووتى: پێناسەى ئاینەكەتانم بۆ بكە،

بەلکو ئاینەکە تانم بە دلّ بیّت و باوەری پیّ بهینم و شوینی بکەوم، زانا گاورەکە ووتی: ناتوانیت بیّتە سەر ئاینەکە مان و بیّتە هەلگری ئاینەکە مان، هەتا بە شیکّ لە نەفرین و لەعنەتی خوای گەورە بوّ خۆت مسۆگەر نەکەیت و بە دەستی نەهینیت، (زَیْد) ی کوپی (عَمْرُو) (پەحمەتی خوای لیبّیت) فەرمووی: من بۆیە بە دواي ئاینیکی پاکدا دەگەرپیم، تا لە لەعنەتی خوای پەروەردگار بە دوور بم، بئێ گومان من لە نەفرین و لەعنەتی خوای گەورە پادەکەم و ئامادە نیم خۆم دووچارای نەفرین و لەعنەتی خوای پەروەردگار بکەم، چۆن دەتوانم تەحەمولی نەفرین و لەعنەتی خوای گەورە و میهرەبان بکەم؟

(زَیْد) ی کوپی (عَمْرُو) بە زانا گاورەکە ی فەرموو: ئایا ئاینی ترم نیشان نادەیت، جگە لە ئاینەکە ی خۆتان، زانا گاورەکە ووتی: هیچ ئاینیک نازانم و شک نابەم، جگە لەو ئاینە ی، کە دوورە لە بت پەرستی و شەریک بوّ خوا بریاردان، (زَیْد) ی کوپی (عَمْرُو) (پەحمەتی خوای لیبّیت) فەرمووی: ئەم ئاینە، چ ئاینیکە بۆم پێناسە بکە، زانا گاورەکە ووتی: مەبەستم ئاینی ئیبراھیم پیغەمبەرە (سەلامی خوای لەسەر بیّت)، کە نە ئاینی جوولەکە یە و نە ئاینی گاورە، بەلکو ئەم ئاینە، بریتییه

له وهی، که ده بیټ هه موو عیبادت و خواپه رستییه ک، ته نها بو زاتی
پیروزی خوی گه وره بکریټ و ئه نجام بدریټ.

(زَیْد) ی کوری (عَمْرُو) (په حمه تی خوی لیټ) کاتیټ، که قسه ی ئه م
دوو زانایه ی بینی و بیستی سه باره ت به ئاینی پیروزی ئیبراهیم پیغه مبه ر
(سه لامی خوی له سه ر بیټ) پویشت و ئه مجا هه ردوو دهستی به رز
کرده وه و فه رمووی: خویه گیان ئه وه من شایه تی ده ده م به وه ی، که
له سه ر ئاینی ئیبراهیم پیغه مبه رم (سه لامی خوی له سه ر بیټ).

ته ماشاکه ن گاورو جووله که کان چوَن خویان دان به وه دا ده نیَن، که
خوی گه وره و میهره بان تورپه یی و غه زه بی لییان گرتوو وه له عنه تی لییان
کردوو ه، له گه ل ئه مه شدا ده یانه ویټ ئه و که سه شی، که شوینی
ئاینه که یان بکه ویټ بیکه نه قوراو غه زه بو له عنه تی په روه ردگاری بو
مسوگر بکه ن و زه ره رمه ندی هه ردوو جیهانی بکه ن.

ئه بیټ چ کات و ساتیټ موسولمانان ووریا ببنه وه و دوست و دوژمنی
خویان بناسن و له یه کیان جیا بکه نه وه؟

دو ریگا هەیه ریگای راست و ریگای چەوت و چیل

۹ — فەرموودە ی خوای گەورە و میهرەبان: ﴿صِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَعْصُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝۷﴾ بە لگە یە لە سەر ئەو ی، کە ریگا دە بیته دوو بە شەو: ریگای راست و دروست، هەروەها ریگای لار و چەوت و چیل، جا ئەو ریگایە ی، کە لە گەڵ حەق و راستیدا بگونجیت، ئەو ریگای راستە، ئەو ریگایە شی پیچەوانە ی حەق و راستی بیت، ئەو ریگای چەوت و چیل^(۱).

خوای پەروەردگار دە فەرموویت: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝۱۵۳﴾^(۲).

واتە: ئەم ئایینی پیروزی ئیسلامە ریگای راستی منه ئێوەش شوینی بکەون و پەیرەوی بکەن و شوینی پیچکە و توولە ریگا کان مە کەون، کە پیچەوانە ی ئایینی پیروزی ئیسلام، گەر شوینی ئەو پیچکە و توولە ریگایانە بکەون، لە ئایینی پیروزی ئیسلام دوورتان دە خاتەو و

(۱) تەفسیری پیشەوای خۆشەو یست (محمّد) ی کوری (صالح العنیمین) (۱۰/۲) (پەرەمەتی خوای لیبیت).

(۲) سُورَةُ (الْأَنْعَام) الْآيَةُ: (۱۵۳).

سه رگه ردانتان دهکات، ئەمه ئامۆژگاری و وهسیه تی خوی گه ورهیه بۆ
ئێوه، به ئومیدی ئه وهی، که لێی بترسن و فه رمانه کانی جیبه جی بکه ن.
خوی گه وره و میهره بان، ئامۆژگاریمان دهکات به وهی، که له سه ر
پێگای راست برۆین.

خوشک و برای به پێزم، ئاگاداری خۆت به و له سه ر پێگای راست برۆو ئەم
لاو ئەولا مه که، چونکه پێگای راست یه که و نابیت به دوو، نه که ی
شتانێک بکه یت به ناوی ئاینی پیروزی ئیسلامه وه، به لام له ئاینی پیروزی
ئیسلامدا حه رام کراوه و پێی پێنه دراوه .

بۆ نمونه: گه ر بیدعه و شته داهینراوه کان کاریکی پیروزی دروست و
عیبادت بوایه، ئەوه بی گومان پیغه مبه ری خوشه ویست (ﷺ) بۆمانی
پروون ده کرده وه و فه رمانی پێمان ده کرد به کردنی، هه روه ک چۆن
فه رمانی پێمان کردوه، به کردنی هه موو کاریکی خێرو چاک.

ئەمه له لایه که وه له لایه کی تره وه ده بینیت هه ر که سیك بانگه شه ی حه ق و
راستی بۆ خۆی دهکات و به رامبه ره که ی به ناحه ق ده زانی و گومرای
دهکات، ئایا خه لکی داماو شوینی کام کۆمه ل و جه ماعه ت بکه ون و

به‌رنامه و پرۆگرامی کام کۆمه‌ل و جه‌ماعه‌ت په‌یره و بکه‌ن و شوینی بکه‌ن
له کاتی‌کدا هه‌موویان ده‌لێن ئیمه‌ هه‌قین و له‌سه‌ر هه‌ق ده‌رۆین؟

پیش‌ه‌وای خو‌شه‌ویست (أَبُو بَكْرٍ يَ (الْمُرُودِي) ^(۱) (په‌حمه‌تی خوای
لِیْبِیْت) ده‌فه‌رموویت: (قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ: مَنْ مَاتَ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ،
مَاتَ عَلَى خَيْرٍ؟ فَقَالَ: اسْكُتْ، بَلْ مَاتَ عَلَى الْخَيْرِ كُلِّهِ). ^(۲).

واته: به ئیمامی (أَحْمَد) ی کورپی (حَنْبَل) ^(۳) م (په‌حمه‌تی خوای لِیْبِیْت)
ووت: ئایا که‌سیک له‌سه‌ر ئیسلام و سوننه‌ت بم‌ریت، له‌سه‌ر خیر و چاکه
ده‌مریت؟

ئیمامی (أَحْمَد) (په‌حمه‌تی خوای لِیْبِیْت) فه‌رمووی: بیده‌نگبه‌ ئه‌وه
چی ده‌لێت، بێگومان ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر ئیسلام و سوننه‌ت بم‌ریت،
ئه‌وه له‌سه‌ر هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌ک مردوو هه‌.

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ.

(۱) له‌ سالی (۲۰۰) ی کۆچیدا له‌ دایک بووه له‌ سالی (۲۷۵) ی کۆچیدا له‌ ته‌مه‌نی (۷۵)
سالی‌دا وه‌فاتی کردوو (په‌حمه‌تی خوای لِیْبِیْت).

(۲) (تاریخ دمشق) (۴۷۹/۵) وه‌ (سیر أعلام النبلاء) (۲۹۶/۱۱) وه‌ (ترجمة الأئمة الأربعة)
(۳۳۱/۱).

(۳) له‌ سالی (۱۶۴) ی کۆچیدا له‌ شاری به‌غداد له‌ دایک بووه له‌ سالی (۲۴۱) ی کۆچیدا
له‌ ته‌مه‌نی (۷۷) سالی‌دا له‌ به‌غداد وه‌فاتی کردوو (په‌حمه‌تی خوای لِیْبِیْت)

ناوەرۆك

- پېشەكى ۳
- فەزىل و گەورەيى سورەتى (الفَاتِحَة) ۱۰
- تەفسىرى سورەتى (الفَاتِحَة) ۱۴
- پېويستە لە سەرمان سوپاسى پەرورەدگارمان بکەين ۱۷
- پاداشتى سوپاس کردنى خاوى پەرورەدگار ۱۹
- بە خشندهيى و مېهرەبانى دوو ناوى پېرۆزى خان ۲۲
- جىاوازي نيوان (الرَّحْمَن) و (الرَّحِيم) ۲۳
- لە پاشەپۇژدا جگە لە خوا کەس دەسە ئاتى نىيە ۲۸
- پېويستە عىبادەت تەنھا بۆ خوا ئە نجام بدریّت ۳۲
- تەنھا داواى يارمەتى لە پەرورەدگارت بکە ۳۵
- پېويستە لە سەرمان بە دواى رېگای راستدا بگەريين ۳۸
- جۆرەکانى هيدايتەت ۴۲

دروسته باوهردار داوای شتی باش و گه وره له خوا بکات ۴۶

باوهرداری راسته قینه نابیت به کرده و هکانی پیچه وانه ی قسه کانی بکات
..... ۵۱

پیغه مبهری خوا (ﷺ) له گورستاندا چی فه رموو؟ ۵۵

پیویسته په نا بگرین به خوا له ریگای چه وت و چیل ۵۹

زهیدی کوری عه مر به دوا ی ئاینی چه قدا ده گه ریت ۶۲

دوو ریگا هه یه ریگای راستو ریگای چه وت و چیل ۶۷